

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE GROTE PROJECTEN DORDRECHT D.D. 15 OKTOBER 2020

Voorzitter: mevr. Koene
Commissiegriffier: dhr. Den Boer
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Mevr. Van den Bergh (PvdA)
Dhr. Kleinpaste (Gewoon Dordt)
Mevr. Kruger (GroenLinks)
Dhr. Van der Kruijff (CDA)
Dhr. Kuhlmann (VVD)
Dhr. Noldus (VVD)
Dhr. Schalken-den Hartog (Beter Voor Dordt)
Dhr. Stolk (VSP)
Dhr. Veldman (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Wringer (Beter Voor Dordt)
Portefeuillehouders: wethouder P. Sleeking, wethouder M. Burggraaf

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda

De voorzitter: Zo, goedenavond, welkom bij de commissie Grote Projecten van donderdag 15 oktober 2020. Eens even kijken wie iets zegt. Even kijken. Ja, nou ja, we zijn weer aan het digitale en dat is weer even wennen. Sommige dingen moeten even extra gecheckt worden, maar volgens mij, ik kijk hier naar onze technet en volgens mij gaat u mij allemaal zien en horen. Dus dat is goed, vooral het horen. Hierbij is dus de vergadering geopend. Ik noem even voor de notulen de commissieleden en de raadsleden op. Dat zijn de heer Kuhlmann van de VVD; dan krijgen we mijnheer De Boer als commissiegriffier; de heer Burggraaf, wethouder; mijnheer Schalken, BVD; mijnheer Kleinpaste, Gewoon Dordt; mevrouw Van den Bergh, PvdA; dan zie ik mijnheer ... Even één tel. Ja, daar ben ik weer. Mijnheer Veldman van de CU/SGP; mijnheer Wringer van BVD; dan krijgen we mevrouw Kruger van GroenLinks; mijnheer Stolk van de VSP; mijnheer Noldus van de VVD; de heer Sleeking namens het college; en de heer Van der Kruijff van het CDA. En ik zie hier tegenover mij de heer De Boer knikken, dus waarschijnlijk heb ik iedereen nu te pakken. Helemaal goed. Nou, welkom dus, allemaal. Kan de agenda zoals die voorligt vastgesteld worden? Ik zie niemand gaan steigeren, dus daar ga ik van uit. Even kijken, de presentatie van Overkamppark - Overkampweg, dat is agendapunt 8, dat kan helaas niet doorgaan vanwege een misverstand met degene die dit zou presenteren. Het voorstel is dan dus wel namens mij om de presentatie uit te stellen en dit agendapunt dus verder te laten vervallen. Ik ga ervan uit dat u daarmee akkoord gaat. Er zijn geen mededelingen vooraf aangemeld, ik zie ook geen spijtoptanten.

2. Vaststellen besluitenlijst adviescommissie van 23 september 2020

De voorzitter: Dus gaan we door naar punt 2, dat is het vaststellen van de besluitenlijst van de commissie van 23 september 2020. Daar is ook niets op ingediend, maar je weet maar nooit of er iemand een nabrander heeft. Nee? In ieder geval niet iemand die snel kan typen.

3. Nieuwe behandelvoorstellen

De voorzitter: Dan gaan we over naar punt 3, dat zijn de nieuwe behandelvoorstellen. Daar staan twee stukken, de eerste is het verslag en presentaties van de gesprekstafel Mobiliteit en Bereikbaarheid op 23 september 2020. Het voorstel is om dat voor kennisgeving aan te nemen. Mijnheer Noldus wil daar wat over zeggen, geloof ik. Gaat uw gang.

De heer Noldus: Voorzitter, heel kort. Ergens in het stuk staat dat er drie presentaties zijn bijgevoegd, terwijl er volgens mij maar twee zijn toegevoegd aan iBabs. Ik heb even niet helemaal scherp welke er nou niet bij zat, maar alleen de presentatie van Leen de Koning en van de NS zaten erbij. In het stuk staat ook nog een presentatie van Minze Walvius benoemd als zijnde bijlage. Dus die ontbreekt nog bij de stukken momenteel.

De voorzitter: Oké, waarvan akte.

De heer Noldus: Ik heb verzuimd dat eerder te melden.

De voorzitter: Ja, nee, waarvan akte. Dat gaat nagekeken worden door de heer De Boer. Dus daar kan ik op dit moment verder geen uitsluitsel over geven, maar ik vertrouw er helemaal op dat dat goed komt. Dan hebben we nog een tweede behandelvoorstel, dat is het wethoudersbericht met de stand van zaken ontwikkeling Leerpark kavel 2F. Ook hierbij is het voorstel om dit voor kennisgeving aan te nemen. Is dat akkoord? Daar ga ik dan ook van uit, dank u wel.

4. Termijnagenda commissie Grote Projecten

De voorzitter: Dan krijgen we de termijnagenda. Daar heeft de heer Veldman iets over.

De heer Veldman: Voorzitter, dank u wel. Goedenavond ook allemaal. Ik had alleen meer een procedurele opmerking dat volgens mij is afgesproken dat er geen extra commissies Grote Projecten meer zouden zijn. Nou kunnen dingen natuurlijk echt heel erg nodig zijn, maar ik wilde dat toch nog even opmerken, aangezien ik hier nu twee van de drie vergaderingen extra zie staan. Goed, als het niet anders kan, is het denk ik zo, maar ik denk toch dat we daar met elkaar scherp op moeten zijn.

De voorzitter: Mijnheer Veldman, daar zijn we ons uitermate van bewust. Ik denk dat we kritisch moeten blijven op wat we in de commissie Grote Projecten bespreken. We hebben heel veel tijd zijn we kwijt geweest aan een onderwerp waarvan we het idee hebben dat het eigenlijk niet in deze commissie had moeten plaatsvinden. Daardoor is het wel zo dat sommige dingen zijn doorgeschoven. Maar we zijn ons ervan bewust en we proberen dat ook zoveel mogelijk te voorkomen. Goed, verder nog iemand? Niet?

Daar ga ik over naar de ... Mijnheer Noldus vraagt in de tussentijd of het niet per post kan. Ik weet geeneens meer wat dat is, mijnheer Noldus, maar er gaat vast een oplossing komen.

5. Vragen aan het College

De voorzitter: Dan gaan we over naar punt 5, dat zijn de vragen aan het college. Er zijn in de eerste instantie geen vragen aangemeld, maar mijnheer Schalken heeft zich inmiddels gemeld in de chat dat hij toch een vraag heeft, dus die krijgt bij deze het woord. Gaat uw gang.

De heer Schalken-den Hartog: Goedenavond, collega's en gasten die meeluisteren. Dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag over een project van het Leerpark wat we eerder ook volgens mij in deze commissie voorbij hebben zien komen. Het gaat om het project De Valk, een klein projectje met iets van twaalf huizen. Vandaag kwam er een vraag, twee vragen eigenlijk vanuit bewoners. Er staan daar een aantal bomen en op de verbeeldingen van de promotie van wat er gebouwd wordt zie je een aantal bomen staan, maar waar die bomen staan, staan nu geen bomen. De vraag eigenlijk van de bewoners was of de bomen die nu staan waar waarschijnlijk de huizen komen, of die worden verplaatst, of die in ieder geval behouden kunnen blijven en ook in de directe omgeving terug geplant kunnen worden.

De voorzitter: Dat is uw enige vraag daarover?

De heer Schalken-den Hartog: Ja.

De voorzitter: Oké, nou, dan gaan we eens een poging doen bij het college. Wie biedt?

De heer Sleeking: Voorzitter, ik geloof niet dat collega Heijkoop vanavond aangesloten is, omdat in eerste instantie het Leerpark tot zijn portefeuille behoort. Maar ik heb de vraag goed gehoord en ik zal hem even terugleggen en vragen of dat inderdaad de bedoeling is en of het mogelijk is om de bomen die daar moeten verdwijnen, of die verplaatst kunnen worden. En dan zal ik het laten weten.

De voorzitter: Prima. Het zou fijn zijn als dat antwoord dan de kant van de commissie op komt, maar daar gaan we voor zorgen.

De heer Schalken-den Hartog: Ja, dank u wel.

De voorzitter: Tevreden, mijnheer Schalken?

De heer Schalken-den Hartog: Jazeker. Ja, en ik snap ook dat er geen gelijk antwoord komt, want dat had waarschijnlijk dan van de heer Heijkoop moeten komen. Dus dank u wel voor nu.

De voorzitter: Ja, of van de wethouder Bomen. Er is altijd iemand bij wie uiteindelijk een antwoord vandaan komt, toch?

STUKKEN TER BESPREKING

6. Sprekersplein ontwikkeling locatie B. de Raadsingel 95 (voormalig Leen Bakkerlocatie)

De voorzitter: Goed, vanavond hebben wij vooral heel veel insprekers en we hebben er al een heleboel gezien in de deelnemerslijst. Ze zitten er allemaal klaar voor. Dat is een Sprekersplein waar we mee beginnen over de Burgemeester de Raadsingel 95, ofwel de voormalige Leen Bakker-locatie. Portefeuillehouder hiervan is de heer Sleeking. Dit plan is in de commissie op 23 september gepresenteerd door de ontwikkelaar en door de architect en vanavond is dus het Sprekersplein. Er hebben zich zes mensen aangemeld en dat zijn de heer Stroeve, de heer Visser, mevrouw Swift, mevrouw Castelijm, de heer Van Buren en mevrouw Vermont. In de commissie van 12 november wordt de commissie gevraagd een richtinggevend advies uit te brengen over de verdere ontwikkeling van het plan, maar we gaan dus eerst eens even luisteren naar de insprekers. Ik stel voor om het in twee blokjes te doen van drie insprekers en na de drie insprekers, dat u dan even uw vragen kunt stellen als u die heeft, zoals we dat eigenlijk ook doen als we gewoon in real life vergaderen. Voor de insprekers: u heeft allen maximaal vijf minuten. Ik ben erg streng, meestal rechtvaardig, maar na vijf minuten is het wel klaar. Het eerste blokje, en dat is wel knap, want ik krijg hier door dat we twee blokjes van drie insprekers hebben, maar ... O ja, nee, dat klopt wel. Ik ga bijna mijnheer De Boer helemaal onterecht van iets beschuldigen, mijn excuus. Blokje één, en wij beginnen met de heer Stroeve. Die heb ik ook gezien dat hij al deel uitmaakt van de vergadering en die geef ik nu hierbij graag het woord. U heeft vijf minuten en uw tijd gaat nu in.

De heer Stroeve: Goedenavond allemaal. Toen er sprake was van ontwikkeling van het Leen Bakker-terrein, toen hebben wij ons als omwonenden direct verenigd. We hebben toen hier thuis een vergadering gehad – toen het allemaal nog mogelijk was – en de belangstelling daarvoor was heel groot, ik denk dat ongeveer tachtig procent van de omwonenden daarbij aanwezig was. Wat we toen constateerden was dat naast, nou ja, de angst voor het nieuwe, de meerderheid van ons niet tegen ontwikkeling is. We erkennen de noodzaak van de gemeente om woonruimte te creëren en bovendien is de huidige stand van zaken van het Leen Bakker-pand ook niet heel erg vrolijk stemmend. Wel was er een reserve of het natuurlijke karakter van het gebied behouden zou kunnen blijven. Nou, dit speelde zich dus allemaal af met destijds op de achtergrond de landelijke PFAS-affaire en stikstofdiscussie en we gingen er een beetje voorzichtig van uit dat we wat betreft de noodzaak om een natuurlijke bestemming voor het gebied te vinden mee hadden. Ik hoop dan ook dat de commissie het belang inziet van behoud van natuur in een gebied dat voor een groot deel verstedelijkt is. Even, wat er gebeurde was na die vergadering is dat we contact hebben gehad met de projectontwikkelaar en een gemeenteburgemeester die hier thuis zijn geweest. Het was een klein gesprek met zijn vieren. Wij zijn toen een beetje geïnspireerd door Kitty Kruger van GroenLinks dat er zoiets bestaat als 'de nieuwe overheid' en dat je, nou ja, een heel mooi gegeven dat je als omwonende en belanghebbende mee kan denken om een positieve bijdrage aan de ontwikkeling van je eigen woonomgeving kan hebben. Maar volgens de

gemeenteambtenaar was dat toen niet mogelijk. Wat hij zei: er valt weinig te praten als er nog niks ligt. Nu is het zover dat er plannen liggen en die kunnen we dan als omwonenden afschieten en dat is nooit een hele leuke bezigheid. We hadden gedacht dat we meer mee zouden kunnen denken. Wat het plan zelf betreft zijn wij, en met ons de andere bewoners, erg geschrokken van de hoogte en massiviteit van het appartementencomplex. In het verweer van de projectontwikkelaar wordt er geschermd met bestaande bestemmingsplan en moet ik u eerlijk zeggen dat ik bestemmingsplannen en dat soort dingen ingewikkelde materie vind waar ik me nog niet helemaal in heb kunnen verdiepen. Maar ik zou het heel fijn vinden als de gemeente daar ons ook wat helderheid over zou kunnen geven: wat ligt er nu vast, wat kan er gebeuren? Wij willen niet steeds maar als een soort tegenstanders worden gezien, we willen heel graag meedenken, nogmaals. De hoogte en massiviteit van dit appartementencomplex staat niet in verhouding volgens ons tot de negentiende-eeuwse en monumentale panden in die directe omgeving. Dat was mijn bijdrage, dank u wel.

De voorzitter: Dat is keurig binnen de tijd, anderhalve minuut nog over zelfs. Het is niet zo dat ik die doorschuif naar mijnheer Visser, hoor, maar die krijgt nu wel het woord. Dank u wel, mijnheer Stroeve. Ik hoor u niet.

De heer Visser: Volgens mij ben ik nu hoorbaar.

De voorzitter: Ja, nu wel.

De heer Visser: Ja, allemaal kostbare tijd. Dank u wel. Ja, ik sluit me wel een beetje aan bij de vorige spreker. Als bewoner heb ik ook ervaren dat ik het hele proces nogal als frustrerend ervaar. Er is vanaf het begin aangegeven dat het, inderdaad de term 'de nieuwe overheid'. Nou, daar heb ik me ook een beetje in verdiept, het karakter van meedenken, het karakter van samenspraak, het karakter van zelfs co-creatie. Terwijl wij als bewoners door de procedurele aanpak, en volgens mij de klassieke procedurele aanpak, heel erg geplaagd worden aan het einde van het proces. Dat betekent dat wij op verzoek vragen en suggesties kunnen indienen die zeer teleurstellend zijn beantwoord, die allemaal getuigen van een zeer defensief 'wij/zij'-denken, waarbij geen enkele suggestie van de omwonenden serieus wordt opgepakt, maar eerder wordt gepareerd, en er wordt geschermd met bestaande regels. Dus je ervaart als bewoner en als meedenker geen enkele ruimte. En net zoals de heer Stroeve zei, wij zijn heel erg blij dat daar iets gebeurt. We zijn helemaal niet voor het behoud van het Leen Bakker-verhaal, we zijn heel erg blij en we snappen ook dat er woningen moeten komen. Maar je proeft door alles heen een samenspel tussen gemeente en ontwikkelaar. Dat zit hem ook vaak in hele kleine details waar mensen gaan zitten in een informatieavond, die twee heren die dan met elkaar smoezelen. Dan denk ik: nou, wij zitten hierbij, tegenover twee andere mensen. Dus ik vind het zo bijzonder te merken dat je vanuit een welwillendheid wil meedenken, omdat we vinden het ontzettend leuk dat daar wat gaat komen en het is ook een goede architect, het ziet er ook allemaal prachtig uit. Daar gaat het mij niet om, maar het gaat mij over de suggestie van die gewekt wordt, terwijl in de werkelijkheid ervaar je dat je aan het einde van het circus mee kan doen en nog voor de vorm een paar vragen kan beantwoorden. Daar heeft ongetwijfeld iemand ontzettend zijn best op gedaan op die antwoorden, die allemaal getuigen van: hou de

boot af, niet ingaan op suggesties. En ja, ik kan niks anders uiten dan eigenlijk alleen maar hier mijn frustratie over dit hele proces. Ik weet niet zo goed wat u daar ook – dat zult u zich misschien ook wel afvragen – wat u daar nou als gemeente mee doet, behalve wellicht dat dit een vorm van feedback is van een bewoner – want dat ding gaat er toch wel komen, daar maak ik me dan verder helemaal niet zo'n zorgen om – maar dat deze opmerkingen van mij geïnterpreteerd kunnen worden als feedback van een hele positieve, meedenkende medeburger van deze gemeente. Waarbij ik dan denk: wat is nou het verschil tussen de papieren werkelijkheid als het gaat over 'de nieuwe overheid', en de daadwerkelijke uitvoer zoals je dat in de ervaring meemaakt als je belanghebbende bent? Ik zou een oproep willen doen, voor wie dat dan ook in de portefeuille mag passen, om daar nou eens serieus naar te kijken hoe je die vertaalslag kan maken voor dat soort prachtige uitgangspunten die wij – nou, ik praat nu even voor mezelf – die wij hier niet mogen ervaren. Dat is het, dank u wel voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Visser. U was zelfs nog ietsje korter. Maar dat geeft niet, want ik denk dat er zo meteen wel een aantal vragen zullen zijn. Ik geef graag het woord nu aan mevrouw Swift.

Mevrouw Swift: Goedenavond allemaal. Mijn naam is Nel Swift en ik ben de voorzitter van de VvE van het complex op de Singel 296. Wij zijn eigenlijk geen directe buren van het nieuwe complex en we zijn eigenlijk gesitueerd achter het schippersinternaat op de Burgemeester de Raadsingel. Het complex bestaat uit 32 appartementen en we hebben een binnenterrein waar 44 parkeerplaatsen en bergingen staan. Daarom zijn we in the picture voor de voorgestelde ontwikkelingen, want men wil proberen om een calamiteitenroute via ons terrein te bewerkstelligen. Onze horizon zal ook wel iets anderen door de voorgestelde hoogbouw, maar dat treft ons niet zo erg als alle direct omwonenden. We zijn eigenlijk voor de projectontwikkelaar alleen maar aantrekkelijk omdat we dat terrein hebben en hij denkt heel snel en goedkoop te kunnen ontsluiten richting noordelijke kant van de spoorzone. Ik weet niet welke stukken u voorhanden hebt, maar er zijn inderdaad, er stond een stukje over de calamiteitenroute en daar stond in vermeld dat onze algemene ledenvergadering nog moest plaatsvinden. Die heeft ook plaatsgevonden op 25 augustus en daar was de algemene stemming tegen het verlenen van deze voorgang. Dat is ook gebaseerd op het feit dat er hoegenaamd geen voorstellen waren hoe een en ander zou kunnen worden gerealiseerd. Gewoon inhoudelijk een niet substantieel voorstel. Het was eigenlijk dus zo – en dan koppel ik ook een beetje terug naar de vorige spreker: komen jullie maar met een voorstel. Ja, dan leggen wij de kaarten op tafel, zo werken we dus niet. Dit is teruggekoppeld aan BVR en de gemeente, de heer Koppelaar in dit geval. In de tussentijd hebben we wat meer details ontvangen en daar willen we ons binnen de VvE verder over buigen. Maar er zijn nogal wat haken en ogen en die wil ik toch eventjes een beetje schetsen naar jullie. De route die wordt voorgesteld is eigenlijk een lange doolhof-ogende vluchtroute, die niet intuïtief is en absoluut niet snel. Dat is toch wel een vereiste als je moet vluchten met calamiteiten, zoals zo'n grote gifwolk die dan op het spoor gebeurt, of wat dan ook. Er is een kortere route, is naar gekeken, maar die werd economisch niet aantrekkelijk gevonden en is dus eigenlijk heel snel van tafel geschoven. Dan refereer ik ook – en die commentaren zijn ook binnen – op een document wat jullie hebben naar

het hele vroege besprekingen met de eigenaar van Singel 314. Dat was begin 2019 en daar werd zelfs geopperd door de architect dat dat eigenlijk wel de beste optie zou zijn. Hij hield van rechte lijnen en dat is ook eigenlijk de kortste vluchtroute, en daar houden mensen ook van als ze moeten vluchten. Uiteindelijk werd dan toch deze optie aangemerkt als een te groot investeringsrisico, maar een hoger prijskaartje voor ieders veiligheid denk ik, dat is het toch wel waard. Er is nog een ander punt, dat mochten wij besluiten die calamiteitenroute door te voeren, dan moet dat opgenomen worden in onze splitsingsakte. Dat is niet één akte, dat zijn 32 aktes waar iedere eigenaar dus goedkeuring voor moet geven. Dus het is niet een meerderheid van een ALV die gaat zeggen: we gaan ervoor, of we gaan er niet voor. Dat moet dus bij 32 mensen de handen omhoog. En in sommige gevallen kan er zelfs een hypotheekverstrekker nog een strobreed in de weg leggen, dus het is ook niet zo snel gerealiseerd. Dan ten slotte hebben we er echt een punt mee dat wij denken, als we dat goed gaan keuren, zetten wij een precedent voor alles van nieuwbouw, of herbebouwing van panden die langs de spoorzone staan. Dan denk ik bijvoorbeeld aan het pand van de Meander, dat nou ook al bijna veertig jaar oud is. Wat als dat op een gegeven moment kantoren worden, of inderdaad appartementen? Natuurlijk een prachtige plek, je zit tegenover het station. Wordt er dan gezegd: nou, die poort staat nu wel open bij de VvE, laat daar ook alles maar uitlopen als er een calamiteit is? We zijn echt kien dat iedereen veilig wegkomt, maar ik denk dat de projectontwikkelaar iets te snel is geweest en gewoon een economisch mes erin heeft gezet om dat pand niet aan te kopen. En ja, de race is nog niet gelopen. We gaan verder met de stukken, maar het kan zomaar zijn dat wij inderdaad zeggen: nou, toch niet. Ik heb ergens begrepen dat het geen steekhoudend probleem zou zijn, of een belemmering voor verdere ontwikkelingen, als die vluchtroute er niet zou zijn. Dus ...

De voorzitter: Wilt u gaan afronden?

Mevrouw Swift: Ja, dat wil ik doen en dat doe ik bij deze. Ik hoop dat jullie genoeg op het vizier hebben staan en als er nog vragen zijn, dan beantwoord ik die graag. Dank je wel.

De voorzitter: Helemaal goed. Dank u wel ook voor de presentatie. We gaan ... Nou, ik had eigenlijk het idee om het rijtje af te gaan, maar ik denk dat dat niet handig is. Laten we maar gewoon kijken wie er vragen heeft, zeg dat even in de chat. De eerste die een vraag heeft, twee vragen zelfs, denk ik, is de heer Kleinpaste van Gewoon Dordt. Gaat uw gang.

De heer Kleinpaste: Voorzitter, het is één vraag aan twee heren, maar dezelfde vraag in beginsel. Beide heren geven aan dat ze het jammer vinden dat de participatie en de manier waarop omwonenden zijn betrokken wat achter is gebleven bij de verwachting die ze daar wellicht over hadden. Ik vind dat ook altijd heel jammer om te horen overigens, maar mijn vraag aan de beide heren zou zijn: wat had u nou in deze plannen dan ingebracht wat echt afwijkt van dat wat nu voorligt? Want ik ben daar dan wel nieuwsgierig naar van wat de opbrengsten zou kunnen zijn geweest.

De heer ...: Ja, kan ik daarop ant...

De voorzitter: Zullen we eerst ... Ja, ik weet niet wie eerst wil. Jullie zijn alle twee bij mij nu in beeld. Mijnheer Visser?

De heer Visser: Ja, ik hoor eigenlijk: geef een illustratie, kom even met een voorbeeld. Dat begrijp ik ook en ik dacht ook dat de vragen die de omwonenden hadden gesteld en de suggesties, dat die voor bekend waren bij jullie. Maar ik wil daar wel een voorbeeld van geven. Het gaat ook over, wat de heer Stroeve al heeft aangegeven, over de groene zone. Wij komen bijvoorbeeld met een suggestie: de privacy door de hoogbouw is een enorm belangrijk issue, dat is een criterium voor ons waarop we hebben gereageerd. Dat groenplan, kunnen we dat nou niet naar voren trekken, zodat het groen ook de tijd heeft om te groeien, zodat er in die band, in die stille hoek die ze dan zo noemen, dat daar wat kan gebeuren? We doen suggesties over boomsoorten zelfs, we doen suggesties over de manier van planten. En we hebben ook bepaalde kritieken: waarom moet daar nou een speeltuin worden ingericht als er helemaal nog niet bekend is welke bewoners daar kunnen zitten? Dadelijk zitten er allemaal 55-plussers, dan vraag ik me werkelijk af welk kinderspeelgoed daar nou gaat gebruikt worden. Dan merk je in de antwoorden: ja, nee, we verwijzen naar de tuinarchitect en die zal t.z.t. met een plan komen, punt. Dat is door meerdere bewoners naar voren gebracht en dan denk ik: dat gaat alleen maar over het meedenken, over het naar voren schuiven van het plan voor de begroeiing voor het groen, omdat dan de tijd in ons voordeel gaat werken dat het groen natuurlijk volwaardig kan groeien. Er is op geen enkele manier hier een discussie met elkaar over te voeren. Is dit een voorbeeld?

De heer Kleinpaste: Jazeker, dank u.

De voorzitter: Ja, ik wou net zeggen, ik denk het wel. Mijnheer Stroeve, u heeft daar waarschijnlijk ook nog wel iets over te zeggen.

De heer Stroeve: Ja, het gaat, waar een heleboel bewoners het over hadden, dat is de hoogte van het parkeerdek en daarmee meteen de hoogte van het hele complex. Dus het rust allemaal op een soort tafel waar het parkeerdek aan zit, dat gaat meteen één verdieping de hoogte in. Dus ja, de hoogte en de massiviteit, het is een enorm gebouw. Het is mooi, ik vind het echt een charmant ontwerp en dat groen ziet er ook veelbelovend uit. Maar wat mij betreft en wat een heleboel andere bewoners betreft is het de hoogte waar ik het natuurlijk heel graag over zou willen hebben: is dat nodig, zijn er andere oplossingen? Dus nou, dat zijn dingen waar ik dan kritisch in zou staan.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Mijnheer Kleinpaste, is dit voldoende?

De heer Kleinpaste: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik ben blij met de voorbeelden.

De voorzitter: Oké. Dan krijgen we een vraag van mevrouw Van den Bergh van de PvdA.

Mevrouw Van den Bergh: Ja, goedenavond. Ik had ook een vraag aan de beide sprekers, ten eerste van de heer Visser. Wanneer werden jullie er daadwerkelijk bij betrokken? Hoe werden jullie op de hoogte gesteld, of kwamen jullie er zelf achter? En wat waren precies de argumenten – omdat jullie zeiden: goh, wij hadden al veel eerder

aangegeven dat we erbij betrokken wilden worden, al vanaf het moment dat bekend was dat Leen Bakker, dat die locatie, dat er iets mee ging gebeuren – wat waren precies de argumenten die tegen jullie werden gezegd om niet al zo snel erbij betrokken te worden? En, omdat straks komt de Omgevingswet en dan moet juist de omgeving er steeds meer bij betrokken worden aan de voorkant, dus daar ben ik wel benieuwd naar. En wat zijn nu de vervolgspraken met jullie, wat is jullie perspectief, zeg maar?

De heer Visser: Ik kan wel gelijk even reageren over ...

De voorzitter: Ja, mijnheer Visser, gaat uw gang.

De heer Visser: Dank u. Waar ik gelijk op kan reageren is, wat ik zou noemen, bijna een kantelpunt, want de al eerdergenoemde meneer van de gemeente die met ons contact had opgenomen over dit op stapel zijnde project: ja, ja, en we gaan dat samen doen. Dan zeiden we: nou, oké, wat ontzettend leuk en ja, we willen daar ook heel graag natuurlijk over meedenken. Dat is wat de heer Stroeve al eerder even zei, er was een kantelmoment gekomen, zo van: wanneer kunnen wij dan met elkaar hierover in gesprek? Het gaat ook over een soort van ontwerpdenken, ontwerp praten met elkaar. En daar viel de zin: nee, we gaan pas in gesprek als er wat is. Nou, en dat is eigenlijk een hele kleine zin die het hele proces op een hele andere route heeft gezet. Want dat heeft ons dus in de wachtkamer gezet en daardoor komt er een soort van actie, of eerder gezegd een reactie, waarbij we dus niet betrokken zijn in de actie. Ik hoop dat ik dat verschil op die manier kan duiden bij u. Maar dat het dus heel erg gaat over: je wordt geplaatst in het proces zodra er al heel veel ligt. En wat de heer Stroeve al eerder zei, dan kom je in een positie: dan mag je nog wat reageren, dan mag je nog wat vragen stellen – en dat heb ik al eerder gezegd – die vervolgens heel defensief worden afgedaan. Dus het zit hem eigenlijk heel erg in de begeleiding vanuit de gemeente in het eerste stadium. Want ik snap heel goed dat een projectontwikkelaar natuurlijk andere belangen heeft. Er zijn ook commerciële belangen, dat snap ik ook allemaal hartstikke goed, maar hier vind ik het handelen van de gemeente – in de symbool van deze heer dan – heel kenmerkend.

Mevrouw Van den Bergh: Oké. Wat zijn nu, ik weet niet of de heer Stroeve op ...

De voorzitter: Ja, mag ik dat even gewoon zeggen dat mijnheer Stroeve ook een antwoord mag geven? Mijnheer Stroeve.

De heer Stroeve: Even, de verbinding is hier heel slecht. Verstaan jullie mij?

De voorzitter: Jazeker.

De heer Stroeve: Oké, goed. Nou, het kwam eigenlijk, volgens mij heeft er een stuk in De Dordtenaar gestaan waarop werd gewezen. Kijk, dat Leen Bakker-gebouw, dat heeft altijd een beetje daar staan wachten op verandering. Toen stond er een stuk in De Dordtenaar waar wij op werden gewezen. Toen zijn we als omwonenden bij elkaar gaan zitten, maar er was eigenlijk nog heel weinig bekend, behalve een oude schets, en

verder was er toen blijkbaar nog helemaal niks. Daar is het proces wat ons betreft begonnen. Is dat, mevrouw Van den Bergh, een beetje een antwoord op uw vraag?

Mevrouw Van den Bergh: Ja.

De voorzitter: Oké. Helder, mevrouw Van den Bergh?

Mevrouw Van den Bergh: Ja, en ik wilde ook weten: wat zijn nu de verdere afspraken met jullie?

De voorzitter: Nou, of er verdere afspraken zijn?

Mevrouw Van den Bergh: Of, ja.

De heer Stroeve: Of er verder zijn geen ... Nou ja, we hebben keurig allemaal antwoord gegeven op de ... We hebben een aantal, elke bewoner heeft zelf commentaar gegeven op de plannen en we hebben ook een soort verzamel, dus die in gezamenlijk overleg, dus een beetje de dingen bij elkaar geharkt, alle losse opmerkingen die hebben we opgestuurd. Daar zijn die antwoorden van de projectontwikkelaar op gekomen. En verder weet ik het eerlijk gezegd niet wat er nu staat te gebeuren.

Mevrouw Van den Bergh: Oké, hartelijk dank.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Veldman.

De heer Veldman: Voorzitter, dank u wel. Eigenlijk is mijn vraag een vervolgvraag op wat de heer Kleinpaste en ook wel een beetje mevrouw Van den Bergh stelde, maar misschien net even iets preciezer naar het punt of er ook fysiek, zeg maar, bijeenkomsten of zo zijn geweest. Want het lijkt erop dat u, dat wordt daarnet gezegd, u heeft zich aan het begin gemeld – althans, zo interpreteer ik het – er wordt gezegd: u kunt even wachten tot er iets ligt. Daarna lijkt het erop alsof er vooral schriftelijk is gecommuniceerd. Mijn vraag is dus: is er met de bewoners ook gesproken?

De heer Visser: Er is een ... Als ik maar even mag beginnen?

De voorzitter: Jazeker.

De heer Visser: Ja? Er is een informatieavond geweest, we hebben daar een presentatie gekregen van de architect. Daar konden wij ook inderdaad toen al wat vragen over stellen en daar is ook dat proces toen wel neergelegd. Dus daar is ook een avond geweest.

De voorzitter: Genoeg, mijnheer Veldman?

De heer Veldman: Dit was een heel helder antwoord op een heldere vraag. Dank u wel.

De voorzitter: Goed, hè? Ja. Ik wou net zeggen, als je een goede vraag stelt, krijg je een goed antwoord. Mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Dank u wel, voorzitter. Ik heb nu net verschillende dingen gehoord over het proces, maar nu ik zelf de stukken ook gelezen heb en ook uw vragen allemaal gelezen en daar de beantwoording op, worden er ook vragen gesteld over het grondwater, de angst eigenlijk voor het dalen van het grondwater ten aanzien van de paalrot en te hoog grondwater voor overstromingen in de straat en dergelijke. Daar zijn ook antwoorden op gekomen. Zijn die naar uw zin voldoende beantwoord, heeft u daar vertrouwen in dat dat op die manier gemonitord wordt, zoals het er ook in staat?

De heer Stroeve: Wat mij betreft is dat ... Goed, ik heb helemaal geen verstand van wat dat allemaal voor technische gevolgen zou kunnen hebben. Wij moeten onze palen overigens nog laten vernieuwen, dus ik weet niet precies wat de gevolgen daarvan zijn. Daar is onrust wel over bij een aantal buurtbewoners. Onze burens zijn op staal gebouwd, dus die moeten dat allemaal goed in de gaten gaan houden. Ik weet helemaal niet wat dat voor een huis met oude verrotte bepalen betekent.

Mevrouw Kruger: Oké, dank u.

De heer Visser: Er is volgens mij overal in Dordrecht wel zorgen over grondwater.

Mevrouw Kruger: Nee, dat klopt. Dat klopt, hoor, maar omdat als ik het antwoord lees op uw vragen, wordt er eigenlijk gezegd ook – ja, u geeft het zelf al aan dat er wordt gezegd: maak u maar geen zorgen, het komt allemaal wel goed. In dit geval ook: ja, we monitoren het en u heeft niks te vrezen. Maar ik bedoel, mijn vraag was meer: heeft u daar vertrouwen in, in dit korte antwoord, of zou u dat nog anders willen zien?

De heer Stroeve: Ik heb natuurlijk een aantal, van de technische dingen zoals het gif in de grond, het grondwater, daar heb ik helemaal geen verstand van, dus daar durf ik ook niet kritisch over te zijn. Maar die vragen, die leven natuurlijk, die zijn ook gesteld. Nou ja, of die goed beantwoord zijn weet ik niet, heb ik geen verstand van.

Mevrouw Kruger: Dan hou ik ze wel even vast. Dank u wel.

De heer Visser: Wij handelen in vertrouwen.

De voorzitter: Mijnheer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Dank u wel, voorzitter. Ik hoorde het verhaal van de beide heren en van de dame van de Singel uiteraard aan en ik keek nog even in de stukken die wij als commissie hebben gehad. U weet, wij mogen daar nog geen opvatting over geven, dat komt later, maar daar lees je ook inderdaad in dat tijdens de bijeenkomsten de presentatie van het plan heeft plaatsgevonden en de toelichting is gegeven en vragen konden worden gesteld. Dus feitelijk zegt de gemeente hetzelfde als u ons verteld: dat u niet erg betrokken bent bij de vormgeving, maar vooral dat er iets gepresenteerd is en dat u vragen kon stellen en dat er een toelichting is gegeven. Dus daar lijkt geen meningsverschil over. Even los wat we daarvan vinden, dat komt later wel. Maar die alinea sluit af met dat de reacties en resultaten, onder andere met belanghebbenden uit de omgeving en nog een aantal anderen, zullen worden betrokken bij de verdere

planuitwerking. Nou ben ik benieuwd wat er u is verteld hoe u gaat betrokken worden bij de verdere planuitwerking, anders dan wat u net heeft verteld van dat u misschien op alles mag reageren, of dat u daar misschien nog een haakje kunt vinden dat al die dingen die u net noemt daar misschien toch nog een welwillend oor vinden. Wat is u daarover verteld of gezegd?

De heer Visser: Niets.

De heer Stroeve: Nou, niets wat mij betreft. Misschien ... Je bent natuurlijk altijd bang dat je over het soort heester mag gaan beslissen of mee gaat denken, of over de kleur van het hek. Maar nou ja, dat is een beetje de angst. Ik weet eerlijk gezegd niet wat de volgende stap voor ons zou kunnen zijn, of beslissingsmoment.

De heer Visser: Ik heb zelfs nog sterker de indruk dat er nu een afvinklijst is en dat we de avond hebben gehad en dat we de vragen beantwoord hebben gekregen en dat het hier een beetje ophoudt. We krijgen nog definitieve plannen te zien. Ja, dat interpreteer ik als: alles wat gesuggereerd is en bevraagd is, is daar dus in verwerkt. En we wachten maar weer af. Dus dat is eigenlijk de sfeer die er nu hangt, ja.

De heer Van der Kruijff: Dat is helder, dank u wel.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Ik zie verder op dit moment aan de eerste drie insprekers geen vragen meer, dus ik wil jullie heel erg hartelijk bedanken. We weten jullie wel te vinden, hoor, mocht er later nog een keer wat zijn. Dan gaan wij over naar blokje twee, dus dan mogen jullie de camera uitzetten en het geluid. Blokje twee hebben we drie nieuwe insprekers. We beginnen zo met mevrouw Castelij, dan de heer Van Buren en dan mevrouw Vermont, en ook weer na de drie insprekers dat u uw vragen kunnen stellen. Mevrouw Castelij, gezellig, kom erbij.

Mevrouw Castelij: Dank u wel, mevrouw Koene. En goedenavond allemaal. Er is net al heel veel gezegd en laat ik me allereerst aansluiten bij de twee heren. De teleurstelling over de manier waarop de omwonenden zijn betrokken, die teleurstelling is groot. Ook voor mij geldt: ik vind het op zich helemaal geen slecht plan en we weten ook allemaal, ik ben ook helemaal niet tegen woningbouw. Maar ik wil toch nog, zonder de heren te herhalen, een paar dingen illustreren over hoe dat in zijn werk is gegaan. Kijk, als er gezegd wordt: het heeft geen zin om te praten totdat er overeenstemming is bereikt in beginsel met de gemeente. Dan vind ik dat gek, want op het moment dat er in beginsel overeenstemming is met de gemeente, dan vraag ik me af waar er met buurtbewoners nog over te praten valt. Dus dat vond ik een behoorlijk gekke uitspraak. En die presentatieavond – want ik vind het geen inspraakavond noemen – die presentatieavond, in eerste instantie kregen wij een week de tijd om onze vragen en opmerkingen in te dienen en pas na protest is dat opgerekt tot een aantal weken meer. Dat is niet wat ik onder participatie versta en ik hoop dat het ook niet is wat u onder participatie verstaat. Als ik kijk naar, nou ja, eigenlijk wil ik u vragen: kijk eens goed naar inderdaad de antwoorden die op die vragen en onze opmerkingen zijn gegeven. Als u die nou leest als inwoner, dan zou ik u de vraag willen stellen: als u die antwoorden zou krijgen, zou u zich dan serieus genomen voelen? Die afwegingen, daar wil ik ook

een paar puntjes uit halen, want in die afwegingen wordt inderdaad, alles wordt afgedaan als zijnde al besproken met de gemeente. Wat ik dan ook wel weer een bijzondere vind, is dat er regelmatig wordt verwezen inderdaad: ja, dit mag volgens het bestemmingsplan. Dan denk ik: als het belangrijkste criterium is of dit mag volgens het bestemmingsplan, dan zijn we volgens mij gauw klaar, want dan mag dit plan namelijk niet. Anders zaten we volgens mij ook niet hier. Als het gaat over zaken die je anders wil, dus dan hoop ik dat u een integralere afweging maakt en een wat bredere afweging maakt dan die ik nu zie in de reactie. Dan wil ik er twee puntjes uitlichten. De hoogte is net ook al genoemd. Het is hoog, het is omvangrijk. Als ik naar het HNK-gebouw kijk wat er nu staat, vind ik het niet passen in de omgeving. En men wil nog hoger en een stuk dichterbij. Als u nou naar dat terrein kijkt zou ik u ook de vraag willen stellen: vindt u dat dan werkelijk passen in die omgeving? Ik hoop dat u daar werkelijk naar kijkt en niet alleen vanaf papier. Een ander voorbeeldje wat heel makkelijk wordt afgedaan is de uitrit. Het moet allemaal via datzelfde plein, het doodlopende stukje hier bij mij voor de deur, de Burgemeester de Raadtsingel op en ik kan mij nog herinneren dat Beter Voor Dordt ooit het voorstel heeft gedaan om de Burgemeester de Raadtsingel te gaan ondertunnelen omdat het er zo druk is. En nu wil men in de spits zeventig extra woningen gaan ontsluiten via datzelfde stukje – mind you, met eenrichtingsverkeer, omdat er maar één auto tegelijkertijd een parkeergarage in en uit kan – en dan is het simpele antwoord wat gegeven wordt: de gemeente wil niet anders. Als hier in de spits zeventig woningen ontsloten moeten worden richting die singel, waar ik regelmatig een paar minuten sta te wachten voor ik erop kan draaien, of iemand achterin heb hangen als ik af wil slaan, omdat ze niet zien dat je hier af kan slaan, dan denk ik dat er een iets serieuzere overweging nodig is. Nou, zo zijn er nog een aantal, ik zal de hele lijst niet herhalen, u heeft hem. Maar ik ga er toch van uit dat er een wat integralere afweging plaatsvindt, want als je opnieuw kijkt naar: wat willen we daar? Dan zou je wat mij betreft helemaal opnieuw moeten kijken en niet alleen op die paar dingen die je nou extra zou willen, maar hou het dan in zijn geheel tegen het licht. En ten opzichte van het proces zoals we het eerder hebben gehad, zit daar ook meteen mijn zorg. Want er worden een aantal zaken gepareerd: die moeten nog uitgewerkt worden. Dat zijn zaken die heel veel impact hebben op de omwonenden: schaduwwerking, geluidseffect. De HNK is nu al een behoorlijke klankkast voor het spoor en de A16. Als u op basis hiervan ja zegt, dan is mijn inschatting dat vervolgens het antwoord op al die dingen is: het mag van de gemeente. Daar zit mijn zorg, dus eigenlijk ook de vraag: hoe kunnen wij beter betrokken worden, en hoe kan u ervoor zorgen dat een aantal zaken serieuzer worden genomen in de verdere uitwerking, en niet al worden dichtgetimmerd met datzelfde antwoord: het mag. Tot zover.

De voorzitter: Precies vijf minuten, mevrouw Castelijm. Het lijkt wel alsof u er verstand van heeft. Oké, dank u wel. Dan gaan wij over naar mijnheer Van Buren. Ik hoor u nog niet. Ik zie u wel, maar ik hoor u niet. Nu hoor ik wat.

De heer Van Buren: Zo gaat het beter.

De voorzitter: Ja, nou horen we het. Dank u wel.

De heer Van Buren: Dank u wel voor de spreekmogelijkheden. Ik zal het heel erg kort houden. Ik ben het met de heren Visser en Stroeve en ook met onze buurvrouw eens dat het proces als zodanig te wensen overlaat. Daarnaast wil ik, omdat ik misschien wat technischer ben, de grondwaterbemetering, dat gaat gebeuren op twee punten. Dat lijkt me, gezien de omvang van het terrein, rijkelijk aan de lage kant. Dus ik denk dat daar zeker zorgpuntjes zitten, ook van de andere bewoners. Wij hebben nog houten palen en grondwater is voor ons heel erg belangrijk. Ook de parkeervoorzieningen, er wordt gezegd dat de nieuwe bewoners geen recht hebben op een parkeervergunning en dus ook geen bezoekersrecht, maar dat ze desondanks wel zeggen dat er behoorlijk wat parkeeroverlast hier zal gaan plaatsvinden. Ook daar denk ik dat de gemeente rekening mee zou kunnen houden. Dat was het wat mij betreft.

De voorzitter: Nou, kijk eens aan. U bent de snelste van allemaal. Tot nu toe dan, want dan krijgen we nu nog mevrouw Vermont, maar ik denk dat die er net ietsje langer over gaat doen. Ik weet het niet, maar we gaan dat nu horen. Gaat uw gang.

Mevrouw Vermont: Goedenavond allemaal. Eigenlijk heb ik inderdaad, ik sluit me ook aan bij de heer Stroeve en de heer Visser wat ze aangegeven hebben, trouwens ook de vorige sprekers. Waar ik het eigenlijk over wil hebben is over het behoud van natuur en eigenlijk over het, ik heb dat aangegeven ook bij de projectontwikkelaar. Hij gaf ook aan: dat tuinonderhoudsplan, dat wordt opgesteld, een aanplantplan enzovoort. De eerdere sprekers hebben daar ook over gesproken: wat is de betrokkenheid daarvan? Dat is ook mijn vraag: in hoeverre worden wij betrokken bij het aanplantplan ...

De voorzitter: Ik ga heel even u onderbreken, want u bent niet in beeld.

Mevrouw Vermont: O.

De voorzitter: Dat vinden de commissieleden wel heel fijn als ze u kunnen zien. Ja, kijk, volgens mij, ik zie even wat gebeuren.

Mevrouw Vermont: Ja, het werkt mee.

De voorzitter: Ja, helemaal goed, hallo. Gaat u verder.

Mevrouw Vermont: Ja. Gaat dit van mijn vijf minuten af, of niet?

De voorzitter: Nee, ga maar gewoon door.

Mevrouw Vermont: Dus eigenlijk over het behoud van natuur dus nogmaals. De projectontwikkelaar heeft aangegeven: er is een tuinonderhoudsplan, een aanplantplan enzovoort. Mijn vraag is ook inderdaad: in hoeverre worden we daarbij betrokken? De betrokkenheid is eigenlijk al eerder aangestipt, dat wij dat niet voelen, zeg maar, de betrokkenheid. Waar ik me ook zorgen over maak is inderdaad, we hebben het over het grondwaterpeil enzovoort, maar ook over de opname van de CO₂. De projectontwikkelaar geeft aan: er is een zogenaamde i-Tree berekening en verwacht wordt dat binnen vijf jaar, tenminste in een periode van vijf jaar eigenlijk de waarden

worden bereikt zoals deze nu is. Nou, dat baart me eerlijk gezegd wel zorgen dat dat vijf jaar duurt. Wat een andere zorg van mij is, met betrekking tot behoud van natuur, over de vogelpopulatie. We hebben gezien dat alle bosschages op het Leen Bakker-terrein al weggehaald zijn en daar is ook geen vergunning voor nodig. Nu worden alle bomen gekapt, maar we hebben geen idee welke bomen ervoor terugkomen, wat de grootte daarvan is als volwassen bomen enzovoort. Dat heb ik natuurlijk al net aangestipt, hè, over dat aanplantplan. Daar maak ik me echt zorgen over gewoon, ja. Dat is eigenlijk mijn inbreng.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Nou, u bleef keurig binnen de tijd, hoor, dus helemaal goed. Ik heb even een vraag, want volgens mij is de heer Romijn in beeld en de heer Romijn is pas bij het volgende onderwerp aan de beurt. Dus misschien wilt u uw camera uitzetten? Want anders dan hebben we het idee dat u erbij hoort bij dit en dat is natuurlijk niet zo. Mijn vraag aan de commissieleden is of iemand een vraag heeft aan de laatste drie sprekers. Graag in de chat even aangeven. Krijg ik hier ineens een mededeling dat mijn wachtwoord binnenkort verloopt. Nou ja, van deze pc dan. Mijnheer Bemer, dan weet u dat. Iemand een vraag? Mijnheer Noldus, gaat uw gang.

De heer Noldus: Voorzitter, dank u wel. Een vraag aan de heer Van Buren, die reageerde ook op het parkeren. Daar werd ook over genoemd de ... Of, was het de heer Van Buren? Het was misschien niet de heer Van Buren die het over parkeren had. Jawel, volgens mij wel. Maakt niet uit. Waarbij het ging over bezoekersparkeren, dus de appartementen krijgen zelf op eigen terrein parkeren, krijgen geen parkeervergunningen, is wel bang voor de overlast van de bezoekersparkeren. Ik vraag me af wat de heer Van Buren zelf als meest wenselijke oplossing zou zien daarvoor, of hij daar misschien een beeld bij heeft.

De heer Van Buren: Het is mogelijk natuurlijk om meer parkeerplaatsen te creëren op de Burgemeester Aalberslaan. Ik denk alleen dat dat ten koste gaat van het plan wat ze ook hebben voor het gebouw wat opener te maken. Je zal daar dan insteekparkeervakken krijgen en dat lijkt me voor het plan geen bevordering.

De voorzitter: Oké. Mijnheer Noldus, voldoende zo?

De heer Noldus: Ja, tenminste, tot zover. Dank.

De voorzitter: Prima. Nou, en verder zie ik geen vragen in de chat, dus dat betekent dat jullie alle drie vrij duidelijk zijn geweest. Er was natuurlijk door de eerste paar sprekers al een hoop gezegd.

Mevrouw Vermont: Kan ik nog een vraag stellen, of is dat niet mogelijk?

De voorzitter: Nou, dat is niet gebruikelijk, maar doe een poging, dan gaan we eens kijken of dat lukt.

Mevrouw Vermont: Ja. Mevrouw Castelijm heeft ook net dat aangehaald, ik ben eigenlijk benieuwd inderdaad of de commissie ook echt naar die locatie toegaat om te kijken, in

plaats van alleen maar van papier alle plannen vernemen, zeg maar. En dan niet alleen op het Leen Bakker-terrein, maar ook de omwonenden: wat betekent dat allemaal? Dan wordt er wel een beter beeld gecreëerd, denk ik. Dat is mijn vraag aan de commissie, en dus ook ...

De voorzitter: Ja, ik zie hier al staan dat mijnheer Kleinpaste zeker gaat kijken. Ik neem ook aan, want meestal hebben wij graag een beeld van hoe iets eruitziet en wat dat betekent. Dus mevrouw Van den Bergh gaat ook, want dat krijgen wij allemaal in de chat. Dus ga er maar vanuit dat iedereen die aanwezig is bij deze vergadering wel even een kijkje zal gaan nemen. Anders gaan we allemaal als ex-collega's aanbellen bij mevrouw Castelijin en dan gaan we vandaaruit het allemaal bekijken.

Mevrouw Castelijin: In dat geval staat de koffie klaar.

De voorzitter: Ja, oké, maar maximaal drie mensen tegelijk, hè?

Mevrouw Castelijin: Precies.

De voorzitter: Oké, helemaal goed. Heeft er verder nog iemand een vraag van de sprekers? Ik bedoel, we zijn nou toch bezig. Zo niet, dan ga ik dit eventjes ... Naar aanleiding van de sprekers, mijnheer Schalken, net op het moment dat ik het wil afronden. Gaat uw gang.

De heer Schalken-den Hartog: Dat heb ik dan precies op tijd gedaan. Dank u wel, voorzitter. Het is wel heel duidelijk dat de meeste sprekers in hun reactie toch echt wel aangeven dat ze zich vooral buitenspel gezet voelen en pas laat eigenlijk nog een reactie mogen geven. Ik zou wel graag willen weten, voordat we er dadelijk verder in de commissie over spreken met elkaar, in hoeverre dit ook zo bekend was qua proces bij de gemeente qua betrokkenheid van de bewoners bij de plannen die er liggen. Die zou ik graag mee willen nemen ook in de discussie die we er straks nog over gaan hebben. Dus daar hoeft de wethouder of het college nu niet op te reageren, maar daar wel graag een reactie van hen op.

De voorzitter: Wacht even, even voor de zekerheid. Dus het is geen vraag aan de sprekers, het is een vraag in feite aan het college ...

De heer Schalken-den Hartog: Naar aanleiding van de sprekers.

De voorzitter: ... in welke mate het bekend is dat de omwonenden hier tegenaan gelopen zijn.

De heer Schalken-den Hartog: Juist.

De voorzitter: Ja? Oké. Nou, daar gaan we vast straks wel een van de wethouders op kunnen verleiden om daar eens wat over te zeggen wanneer we daar wat over kunnen horen. Dank u wel. Dan rond ik dit punt af en ik stel voor dat we om negen uur verder gaan. Dan kunnen we heel even pauzeren en onze neus poederen. Tot zo meteen.

Schorsing

7. Sprekersplein Bestemmingsplan Amstelwijck Midden

De voorzitter: Zo, dames en heren, net iets te laat. Maar ondanks dat gaan we toch verder met het volgende onderwerp en dat is 7 op de agenda, het 'Sprekersplein Bestemmingsplan Amstelwijck Midden'. Portefeuillehouder hiervan is de heer Burggraaf. Over dit onderwerp, het ontwerpbestemmingsplan heeft ter inzage gelegen en dat komt eind deze maand ter vaststelling naar de raad. Dat is overigens ook de reden waarom u in de reactienota daarbij de stukken de reactie van het college op de zienswijze nog niet hebt kunnen lezen. Het document is nu wel bijgevoegd en zo heeft u een inzicht in alle ingediende zienswijzen. Vanavond dus het Sprekersplein, drie mensen hebben zich daarvoor aangemeld. Dat is mevrouw Sint Nicolaas, de heer Hartog en de heer Romijn. De planning is het bestemmingsplan in de commissie van 12 november inhoudelijk te behandelen. Ik stel voor om het weer op dezelfde manier te doen zoals daarnet, dus eerst even drie insprekers de gelegenheid geven om hun verhaal te doen en dan daarna dat u de vragen kunt stellen. Iedere inspreker heeft dus weer vijf minuten en dat zeg ik dan met name heel streng tegen mevrouw Sint Nicolaas, de heer Hartog en de heer Romijn. We beginnen met mevrouw Sint Nicolaas, gaat uw gang.

Mevrouw Sint Nicolaas: Goedenavond, ik hoop dat u mij kunt verstaan.

De voorzitter: Ik kan u verstaan en zien.

Mevrouw Sint Nicolaas: Kijk, dat is mooi. Goedenavond. Allereerst bedankt even voor deze mogelijkheid dat wij tot spreken kunnen komen. Het voelt inderdaad ook een beetje, net als bij de andere projecten, als mosterd na de maaltijd. Al sinds het ontstaan van het plan Amstelwijckweg Park zijn er vragen onbeantwoord gebleven, of zijn er beloftes gedaan die later ook weer niet worden nagestreefd. Al blijkt dat een beetje het kind van Dordtse Hout te zijn. Om te beginnen stuiten we dan even op de eerste vraag: wat is er dan gebeurd met de strook die tussen de wijk Dordtse Hout ligt en de Amstelwijck Park? Deze strook werd namelijk in de ontmoetingsavonden in de Short Stay Facility benoemd tot natuur. De vraag of dit zou wijzigen op dat moment werd kort beantwoord met: nee, natuur is natuur, daar hoeft u zich geen zorgen over te maken. Maar in een later gewijzigd bestemmingsplan blijkt dat dan toch de helft van deze strook is vergeven aan de benoeming groen. In die tekeningen blijken dan dat groen wordt ingedeeld met een doorstroomgebied voor de mens. Dat is dan te zien op de website van Amstelwijck Park van ABB. De verwachting hiervan is dat dit dan een invulling krijgt als een wandel- of annex fietsroute en de woonwijk blijkt daarmee dan wederom weer te worden benadeeld. De privacy van de bewoning aan die zijde van de wijk wordt dan sterk afgenomen. Een woonwijk aan de rand van Dordrecht waarbij de toevluchtswegen worden verlegd of zelfs geblokkeerd wordt, blijkt dat de wijk dan sterker wordt benadeeld, zodat de veiligheid steeds kleiner wordt. Denk dan bij het verlies aan hulpdiensten waar iedere seconde telt. Dan is dan de vraag: wordt er dan ook rekening mee gehouden door het plaatsen van bijvoorbeeld een AED? Maar over dat spreek ik dan graag met u nog een andere keer, want dat heeft een andere invulling van deze punten. Er is veel bewondering overigens in de wijk gaande over de plannen van de

nieuwe komst van de wijk. Er is enkel dan wel gebleken dat het woongenot van de nieuwe bewoners van deze Amstelwijk Park daar alleen rekening mee wordt gehouden. Onze privacy van de huidige bewoners en de bewoners die hier om ons heen wonen komt daarbij, wat ik zeg, de privacy in het geding. Wij voorzien dat hangjeugd en verkeer de plek van rust zal gaan vertroebelen en ik denk dat dat ook voor de nieuwe bewoners die daar gaan komen een punt gaat worden, want in dat hoekje, aansluiting tussen Amstelwijk Park en Dordtse Hout, is gewoon een uitnodigende locatie voor hangjeugd. Ik vraag u dan ook om dan even in onze stoel plaats te nemen en te zeggen: als je dan thuiskomt, dan wil je rust hebben – ik kijk uit op een prachtig stukje groen natuur waar ijsvogels, uilen, bevers, alles passeert hier de revue – dat dat dan verdwijnt en dat je dan scooters, fietsen, wandelende mensen, alles voorbij ziet komen. Terwijl dat die oplossing voor ons heel erg prettig is en heel erg makkelijk is door het verleggen van een brug en het verleggen van een fietspad. En als dat dan echt niet mogelijk is, er in ieder geval voor te zorgen dat het pad achter de vleermuistoren die daarvoor gebouwd is wordt gesitueerd, en zonder straatverlichting. Een kleine wijziging in het bestemmingsplan, voor ons van grote betekenis. Ons woongenot zal daarmee verblijven en ik denk dat we daarmee heel vredig zij aan zij in een prachtig mooi nieuw Amstelwijk Park kunnen leven. Ik hoop dat u daarmee erg veel rekening gaat houden. Tot zover mijn bericht, hopelijk binnen de tijd.

De voorzitter: O jee, u moest eens weten, nog ruim een minuut over.

Mevrouw Sint Nicolaas: O, lekker.

De voorzitter: Helemaal goed. Heel erg bedankt. Ik was gefascineerd door wat ik op de achtergrond zie, maar ik denk: dat lijken wel ingemetselde vogeltjes ofzo, geen idee.

Mevrouw Sint Nicolaas: Kom lekker kijken.

De voorzitter: Oké, nou dat is goed, ik ga het onthouden. Dank u wel. Gaan wij over naar de volgende spreker en dat is mijnheer Hartog.

De heer Hartog: Goedenavond.

De voorzitter: Goedenavond.

De heer Hartog: Toen wij het ontwerp voor het eerst te zien kregen, was de strook langs de Oostkil natuur. Waarom is er in een later ontwerp, zonder dit aan ons te melden, die strook natuur voor een gedeelte veranderd in groen? Als er in een groenstrook een fietspad met brug gerealiseerd wordt, vermindert dit ons woongenot aanzienlijk en het schendt een beetje onze privacy. We zitten niet meer op ons gemak in de tuin als er aan de overkant telkens fietsers en scooters langsrijden. Als wij nu thuiskomen en we kijken in onze achtertuin, dan zien wij natuur en dit houden we graag zo. Wij verzoeken u nog eens goed naar het fietspad en de brug te kijken, om deze verderop gepositioneerd te plaatsen, zodat onze privacy waar we heel erg op gesteld zijn gewaarborgd blijft. Rust, ruimte en groen is waarvoor wij hier zijn komen wonen. En ja, mijn vraag is ook: hoeveel groen blijft er straks daadwerkelijk behouden waar de paden komen? En wordt

er bij open stukken op strategische punten ook groen teruggeplaatst, zodat er een soort groene zone blijft voor onze rust? Dat was het.

De voorzitter: Dank u wel. Dat was kort maar krachtig. Dan krijgen we mijnheer Romijn. Die hadden we daarstraks al in beeld, eens kijken of dat nu weer gelukt.

De heer Romijn: Of dat weer lukt. Als het goed is ben ik al te horen.

De voorzitter: Jawel, te horen en te zien. Gaat uw gang.

De heer Romijn: En te zien. Kijk aan, ja, ik zie mezelf nu ook. Ik dacht al. Goed, goedenavond allemaal. Ik ga proberen het nog korter te houden. Geachte leden van de commissie Grote Projecten, dank voor de gelegenheid om in te spreken. Allereerst wil ik benadrukken dat ik absoluut niet tegen ontwikkeling van het Amstelveen gebied ben, maar wat mij op basis van recente casussen wel grote zorgen baart is het aspect rechtszekerheid. Daar heb ik in mijn zienswijze ook aandacht voor gevraagd. Wat ik al zeg, naar aanleiding van twee recente casussen wil ik daar toch nog even nadrukkelijk bij stilstaan. Dat zijn dan casussen, enerzijds de Rijksweg, wat daar gebeurd is met het aanpassen van het bestemmingsplan en waar dat toe geleid heeft voor bewoners die daar zitten. En heel direct in mijn directe omgeving in de Dordtse Hout speelt ook een casus waarvan ik denk: hoe is dit mogelijk? Het bestemmingsplan Amstelveen, dat laat veel ruimte aan het college om tussentijds aanpassingen in het plan door te voeren. Uiteraard wordt daarbij de Awb, de Algemene wet bestuursrecht gevolgd, en is er inspraak mogelijk, is het mogelijk om zienswijzen in te dienen en eventueel bezwaar en beroep in te stellen. Mijn zorgen ten aanzien van de rechtszekerheid zijn recent dus overvoerd door de wijze waarop het college, het juridisch dienstencentrum Drechtsteden, hoe die omgaat met schriftelijke en tijdens hoorzitting ingebrachte zienswijzen. Het openbaar bestuur stelt zich hier op als een marktpartij in plaats van als overheid. Wat bedoel ik daar? Het openbaar bestuur, het juridisch dienstencentrum Drechtsteden, die herhaalt haar eigen standpunt en negeert volkomen ingebrachte bezwaren, zienswijzen, argumenten. Die worden niet geduid, daar wordt niet op ingegaan, domweg wordt het eigen standpunt herhaald. In mijn beleving een overheid onwaardig. Waarbij dan overigens ook niet wordt geschroomd om zienswijzen inzake het negeren van gepubliceerd Dordts beleid compleet te negeren. Tot slot wil ik in deze context van rechtszekerheid uw speciale aandacht vragen voor regels artikel 11 en 24 van het bestemmingsplan. Het artikel 11 volgt namelijk dat voor het deelgebied Refaja-locatie buiten de zone van stedelijk woonmilieu er geen maximale bouwhoogte voor hoofdgebouwen geldt. Is weggevallen in het bestemmingsplan, in het ontwerpbestemmingsplan. Uit 24.1.e volgt dat ik op mijn huis – stel dat ik in Amstelveen een huis zou hebben – wat betreft bouwhoogte voldoet aan het toegestane maximum, met een omgevingsvergunning nog eens zonnepanelen kan plaatsen tot een hoogte van vijf meter, bovenop de maximaal toegestane bouwhoogte. Dat wordt als geringe afwijking gezien. Uit 24.1.g volgt dat ik met een omgevingsvergunning de maximale bouwhoogte richting de perceelsgrens met derde kan omzeilen en ook hier tien meter hoog kan bouwen. Kortom, het bestemmingsplan, of ontwerpbestemmingsplan zoals het er nu ligt, de formulering van de regels – ik heb het ook in mijn zienswijze al in de bijlage aangeduid – dat staat vol met verschrijvingen,

fouten, gebreken en ik ben heel benieuwd of dat in het definitieve bestemmingsplan wordt hersteld. En eigenlijk ben ik van mening als ik gewoon naar de stukken kijk en naar de omvang van de stukken kijk en de mate van, of het gebrek aan zorgvuldigheid van formuleringen, dat het gepast zou zijn om opnieuw een ontwerpbestemmingsplan ter inzage te leggen. Dat was het, dank u wel voor uw aandacht.

De voorzitter: Ook netjes binnen de tijd, heel erg bedankt. Ik heb in ieder geval al gezien dat mijnheer Schalken een vraag heeft aan een van de sprekers. Gaat uw gang, mijnheer Schalken.

De heer Schalken-den Hartog: Voorzitter, dank u wel. Allereerst dank natuurlijk aan alle drie de sprekers. Wat eigenlijk bij mij vooral blijft hangen is het feit, dat gaf in eerste instantie mevrouw Sint Nicolaas aan, dat bij een eerste insprekavond de strook die eigenlijk tegen de Dordtse Hout aan ligt, dat die natuur zou zijn en zou blijven, en dat dat daarna alsnog is aangepast naar natuur. Nu ben ik ook al ter plekke geweest en ik heb inderdaad gezien dat de mensen daar aan die kant, dat ze echt een prachtig uitzicht hebben, echt mooie natuur. Mevrouw Sint Nicolaas gaf al aan iets over uilen, ijsvogels en de bever. Ik kan me inderdaad zo voorstellen dat het echt ook wel belang is, niet alleen voor de privacy van de bewoners aan de kant van de Dordtse Hout, maar ook aan de kant van de nieuw te bouwen wijk, dat dat ook natuur blijft, ook voor de vogels. Heeft u als bewoners ook een reactie gekregen waarom het was aangepast nu voor een deel naar groen in plaats van dat de hele strook natuur zou blijven? Dat is mijn vraag aan degene die daar antwoord op wil geven.

De voorzitter: Ik zie mevrouw Sint Nicolaas in beeld komen, dus wie weet.

Mevrouw Sint Nicolaas: Ja. Nee, daar hebben we geen reactie op gekregen.

De heer Schalken-den Hartog: Oké. Nou, dat is kort maar krachtig. De anderen, begrijp ik, dan ook niet. Dat is voor een latere orde, maar dat is wat Beter Voor Dordt betreft wel iets waar wij graag een reactie van het college op willen krijgen ook bij de bespreking straks. Dank u wel.

De voorzitter: Oké, dat was mijnheer Schalken. Heeft een van de andere commissieleden nog een vraag aan een van de sprekers over Amstelveen? Ik zie niemand in de chat. Nee, nou, dan zal ik hierbij de sprekers bedanken. Ook voor jullie geldt dat we jullie weten te vinden als we aanvullende informatie willen hebben en ik neem aan dat dat ook akkoord is als een van de commissieleden zich daarvoor meldt. Ja, dan ronden we hier bij dit punt af, punt 7, Amstelveen Midden. Dan gaan wij over ...

De heer Schalken-den Hartog: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, mijnheer Schalken.

De heer Schalken-den Hartog: Ik gaf het net al aan en binnenkort gaan we dit in de commissie bespreken. En die vraag zoals ik die net ook stelde naar de sprekers, ik zou daar in ieder geval ook voor die tijd graag een reactie vanuit het college op krijgen.

De voorzitter: Oké. Het college luistert mee. Ik denk ook dat er, want ik heb ook via de app nog van een van uw collega's een vraag gekregen met betrekking tot een reactie van het college ook over de Leen Bakker-locatie. Ik denk dat we daar even van moeten kijken hoe we dat het beste doen, want het is normaal gesproken natuurlijk niet zo dat een collegelid ingeschakeld wordt als er een Sprekersplein is. Alleen, voor beide onderwerpen lijkt wel wat te zeggen dat er wel een reactie van het college komt op een aantal dingen die gezegd zijn.

De heer Schalken-den Hartog: Ja, voorzitter ...

De voorzitter: Ik zie mijnheer Sleeking in beeld, maar ik weet niet of mijnheer Schalken ...

De heer Schalken-den Hartog: Nou ja, het gaat er mij niet om ... Sorry. Het gaat er mij niet om dat ik daar nu een reactie van het college op krijgen, maar die zou ik wel graag hebben op het moment dat wij de onderwerpen gaan bespreken in de commissie, zodat we dat mee kunnen nemen in de discussie.

De voorzitter: Ja, maar ik had ook al gezegd natuurlijk dat normaal gesproken een collegelid niet meedoet aan het Sprekersplein. Maar ik ga nu wel mijnheer Sleeking vragen om te antwoorden op de suggestie die gedaan is om hier op korte termijn extra informatie in de zin van een reactie van het college op te geven. Gaat uw gang, mijnheer Sleeking.

De heer Sleeking: Voorzitter, het lijkt me goed dat ik dat gewoon toezeg – want ik begrijp dat er nog andere vragen via de app binnen zijn gekomen – dat we hierover een notitie opstellen die we op korte termijn naar de commissie zullen sturen.

De voorzitter: Oké. Mijnheer, mevrouw ... Mijnheer ... O, Kitty, daar gaan we weer. Mevrouw Kruger, die wil hier ook nog eventjes op reageren, geloof ik. En daarna mijnheer Veldman.

Mevrouw Kruger: Voorzitter, ik wil het gewoon even kwijt, want ik wil zeker dit stuk nu niet bespreken, dat is niet gebruikelijk. Maar 12 november vind ik zo ver weg eigenlijk. Er zijn nog veel andere dingen die dan gebeuren, dus ik wil ook graag toch, wat de heer Schalken al aangegeven heeft, onderstrepen. En dank, mijnheer Sleeking, dat u toegezegd heeft met een memo te komen of informatiebrief. Maar die zou ik graag ook heel uitgebreid willen hebben, op de procesvragen die al gesteld zijn: hoe kan het toch zijn dat de inwoners die welwillend zijn, die mee willen denken, die betrokken willen worden, niet aan het eind ingezet willen worden waarop ze alleen maar mogen reageren als een zienswijze en later een bezwaar kunnen maken? Dat hoor ik nu ook weer bij Amstelveen. Hoe kan dat toch allemaal gebeuren? Terwijl we toch allemaal zo goed bezig zijn met participatie, we zijn omgevingsvisies, omgevingswetten aan het organiseren. Nu liggen er twee prachtige locaties waar dit uitermate geschikt voor was geweest om dat van het begin af aan te gebruiken. Hoe kan het zijn dat dat niet gebeurd is? En ja, ook alle vragen die de mensen gesteld hebben, die zij zelf inzien als: we worden een beetje weggezet met: ja, maak je maar niet druk en het is mogelijk dit,

en het is mogelijk dat. Daar zou ik, die reacties had ik zelf ook toen ik die antwoorden las en daar zou ik graag ook wat meer uitgebreide antwoorden op willen krijgen. Nou, bij deze.

De voorzitter: Oké, dank u wel, mevrouw Kruger. De heer Sleeking heeft u gehoord. Mijnheer Kleinpaste sluit zich bij u aan. Mijnheer Veldman, wat heeft u daar nog over te zeggen?

De heer Veldman: Voorzitter, ik wil even één ding onderstrepen. Want de heer Romijn, geloof ik, zei dat, dat zijn indruk is dat er in de regels van het bestemmingsplan onzorgvuldigheden en dus fouten staan. Ik zou op dat punt ook wel even helder willen hebben van het college hoe zij daarmee omgaat, aangezien ik er geen hobby van wil maken om tijdens de commissievergadering fouten uit bestemmingsplannen te halen. Ik ben ook wel benieuwd of dat inderdaad dan gewoon fouten zijn, of dat het dingen zijn zoals wel bedoeld. Dan hebben we daar dan misschien nog wel een discussie over, maar dat punt graag meenemen in die notitie.

De voorzitter: Ook dat is genoteerd en daar gaat voor gezorgd worden. Oké, verder niemand nog een opmerking, of naar aanleiding van? Nee? Nou, dan sluiten we dit punt af.

8. Presentatie Overkamppark - Overkampweg

De voorzitter: Punt 8 is vervallen.

9. Presentatie winnend plan Amstelwijck Midden

De voorzitter: Dan krijgen we punt 9, dat is de presentatie van het winnend ontwerpplan Amstelwijck Midden. Portefeuillehouder hiervan is mijnheer Burggraaf. Dan ga ik even goed kijken, want anders dan ligt het te ver weg, de heer David de Kool, stedenbouwkundige van het bureau Atelier Dutch, die zal de presentatie verzorgen hierover. Eens even kijken waar hij verstopt zit in mijn beeld. Daar komt hij, ja. Hallo, gaat uw gang. En ik zie nog een, mijnheer Boris Hanjoel, ja. Welkom, heren. Gaat uw gang.

De heer Hanjoel: Dank u wel, mevrouw de voorzitter, goedenavond. En goedenavond aan de commissieleden en de toehoorders vanavond. Hartelijk dank voor de uitnodiging om vanavond aanwezig te mogen zijn om het plan Amstelwijck Midden te mogen presenteren aan u. Wij zitten er klaar voor, zoals u ziet. Het was eigenlijk wel heel erg mooi dat we meteen de inspraakreacties van de omwonenden op het bestemmingsplan konden meenemen op deze manier. Namens de combinatie Roosdom Tijhuis en Plegt-Vos zal ik u ter introductie van de presentatie van David kort meenemen door afgelopen anderhalf jaar waarin wij met een compact team van adviseurs en ons vanuit de ontwikkelcombinatie hebben gewerkt aan de totstandkoming van het plan. Dat hebben wij in juli vorig jaar ingediend bij de gemeente Dordrecht en wij zijn verheugd om geselecteerd te zijn tot ontwikkelcombinatie om dit plan te mogen ontwikkelen en realiseren. De leden van het projectteam die hebben meegewerkt aan de

totstandkoming van het plan zijn Marco Wijntje en Pieter Stehouwer van Roosdom Tjhuis; David de Kool die u ziet – en die zal zo direct ook de presentatie inhoudelijk verder voortbrengen – van Atelier Dutch, stedenbouwkundig bureau; en Jeanette Schreurs, landschapsarchitecte bij Copijn; Jan Hardlooper van Buro Bouwfysica voor de geluidsopgave die er ligt op deze locatie; mijn collega Wim de Blécourt en ikzelf vanuit Plegt-Vos. Sinds de definitieve gunning van vorige week zijn we bezig om de projectorganisatie met de gemeente op te zetten, om een vliegende start te maken. Ik moet zeggen dat, de gemeente zit er enthousiast in en dat werkt ook wel aanstekelijk voor ons. Dus we hebben het idee dat we een voortvarende start aan het maken zijn. We hebben er dan ook veel zin in om het plan verder uit te werken, VO-, DO-niveau, en de gemeente en ook de betrokken omwonenden die we vanavond ook onder andere hebben gehoord mee te nemen in dat proces om te komen tot een succesvolle nieuwe wijk van Dordrecht. Voor de planning verwachten we in ieder geval de nadere planuitwerking en start verkoop van de eerste fase volgend jaar te kunnen laten plaatsvinden. Dan hopen we dat we begin 2022 kunnen starten met de bouw van de eerste fase. Zonder al te veel gras onder de voeten van David weg te maaien, wil ik u graag melden dat wij als ontwikkelteam de komende tijd in ieder geval druk zijn met de hoofdthema's die wat ons betreft spelen in dit plangebied. Dat zijn in ieder geval het behoud en de versterking van de bestaande groenstructuren, de watergangen en flora en fauna die op de plek aanwezig is. En wat natuurlijk ook een belangrijke is in de oksel van de A16 en de N3, het woongenot en de woonkwaliteit nog te kunnen realiseren op een optimale manier. Dan doel ik natuurlijk op de geluidsinstraling, zal ik maar zeggen, vanuit die twee geluidsbronnen, om dat te reduceren en te kijken of dat we daar toch een draai aan kunnen geven zodat iedereen daar binnen Amstelwijck Midden op een prettige manier kan wonen en verblijven en kan recreëren. Dan zou ik zeggen, David, ik wil je uitnodigen om dat plan inhoudelijk verder toe te lichten en ik heb begrepen dat er na afloop nog tijd is om vragen te stellen, opmerkingen te plaatsen. Dus David, hierbij het woord aan jou.

De voorzitter: Ja, dat klopt. Ik ga daar nog even heel erg snel tussen om dan nog als extra tegen de commissieleden te zeggen: laat mijnheer De Kool eerst even die presentatie doen en schrijf uw vraag die u heeft even op, dan komt het achteraf allemaal goed. Gaat uw gang.

De heer De Kool: Yes. Zo, ziet u presentatie?

De voorzitter: Jazeker.

De heer De Kool: Nu zelfs op volledig scherm, denk ik.

De voorzitter: Ja.

De heer De Kool: Goed. Boris, dank je wel voor de introductie. Hieronder ziet u ook alle logo's van de partijen die Boris zojuist genoemd heeft en alvast een plaatje van hoe een deel van het plan eruit zou komen te zien. Maar eerst eigenlijk de vraag: wat is er eigenlijk besteld? Het plangebied in zijn geheel is meer dan 16 hectare, daar zouden dan ongeveer 400 woningen op moeten komen. Dat is de vraag van de tender waar wij op

gereageerd hebben. Het zou de grondgebonden ... en toch wel bijzonder voor een woonwijk is dat 40 procent van de woonwijk groen moet zijn, dus zelfs in de uitvraag van de gemeente zit die groene wijk al heel erg goed geborgd. Vervolgens moet het innovatief zijn qua geluid. Dat is wel heel specifiek aan deze plek, dat is niet iets wat speelt in elke nieuwbouwwijk. Boris noemde het zojuist ook al, zo naast de A16 is dat toch wel echt een heel belangrijk thema. Dan zijn er ook nog een aantal andere thema's die eigenlijk gewoon in elke nieuwe wijk goed zouden moeten zijn, maar die zeker in deze wijk dus ook goed gewaarborgd moeten zijn. Dat is innovatief zijn qua duurzaamheid, dus qua energieneutraliteit en qua materiaalgebruik en innovatief qua hoe je je voortbeweegt binnen en buiten dat plangebied. Dus qua een gezonde levensstijl, rennen, fietsen, überhaupt zorgen dat de fiets een laagdrempelig vervoermiddel is binnen die wijk en dat het autogebruik zo duurzaam mogelijk is. Het is ook hiervoor in de bestemmingsplanbehandeling al best wel genoemd dat het op dit moment toch wel een heel mooi natuurlijk gebied is. We zijn er zo vorig jaar rond deze tijd echt mee begonnen en ook toen kwamen de herfstkleuren al mooi door in dit plan. Dan valt het op dat dat volwassen groen in dat toch wat verlaten sportpark, dat valt echt op als een kwaliteit: mooie volwassen bomen die daar staan. Waarbij je eigenlijk kan zeggen dat, als er één ding mis is met bijna elke nieuwbouwwijk in Nederland, is dat dat groen bij oplevering nog totaal niet volwassen is. Dus dat is dan ook direct een van onze uitgangspunten geweest, dat die waardevolle groenstructuren, bomenstructuren die er op dit moment zijn in dat plan, dat we die willen behouden, zodat die nieuwe bewoners en de omwonenden die daaromheen wonen van het begin af aan daar gewoon een fijne groenstructuur hebben eigenlijk. Een ander uitgangspunt is dat de doelgroepen voor mensen met een middelgrote en grote portemonnee, maar ook in allerlei levensfasen, dus zowel senioren als gezinnen, dat het een geluidsluwe woonomgeving moet zijn en dat is – goed opletten – iets anders dan een geluidsluwe woning. Op een woning kan je allerlei technische maatregelen nemen, van hele dikke ramen en dikke muren en loggia's en zo, maar op het moment dat je dat geluid toch wat dichterbij de bron, dichterbij de A16 oplost, dan zorg je ook dat de buitenruimte rustiger is eigenlijk. Dan het centrale thema is eigenlijk dat we die ... ontwerpen als groene ruimte, als circulair, als energieneutraal, als biodivers, als verkeersarm. Daarbij zou dus eigenlijk iedereen dat groen voor de voordeur moeten hebben, wat we oplossen door eigenlijk het parkeren aan de achterzijde van de bouwblokken op te lossen. Dat zal ik allemaal uitleggen aan de hand van vier hoofdstappen, die ook allemaal weer tussenstapjes hebben, in het ruimtelijke concept. Dat begint – zoals ik eigenlijk al zei – met: hoe zit nou die bestaande boomstructuur in elkaar? Wat zijn echt structuren die je wilt behouden en welke structuur in het geel zou je kunnen behouden als dat past in het plan? Dat hebben we eigenlijk in de eerste drie stappen, u ziet hier alle bestaande bomen heb je zitten. Dan de boomstructuur die je behoudt. Wat je er eigenlijk al in leest is dat assenkruis van een beetje die historische polder die daar ligt, die het gebied opdeelt in vier kwadranten en dat de oude sportvelden die aan deze kant liggen daar eigenlijk zo vier eilanden al maken in het plan. In de tweede set stappen hebben we er eigenlijk voor gezorgd dat die hoofdstructuur van die assen zo goed mogelijk aansluit op de omgeving. Dat betekent dat die oost/west-as, dat we die eigenlijk naar het zuiden knikken richting de plek waar in de toekomst eventueel een RandstadRail-station zou kunnen komen. Maar op dit moment functioneert die as eigenlijk al als een soort

hoofdontsluiting richting waar de bus zou moeten stoppen. Dus mensen zouden op dit moment al die laatste kilometer van het openbaar vervoer hun huis door die groenstructuur kunnen lopen of fietsen en in de toekomst zouden we het om kunnen draaien naar deze kant. Vervolgens is een van de hoofdassen in het plan ten noorden van ons, op de Refaja-locatie. Die as zit ietsjes meer naar het oosten dan bij ons, dus daarvoor knikken wij onze as een beetje naar die as toe, zodat er eigenlijk een doorlopende structuur ontstaat, zodat je hier één rondje zou kunnen fietsen. Als laatste maken wij eigenlijk tussen deze twee kwadranten en de velden hier maken we een soort nieuwe zijtak aan de Oostkil met een aantal natte wadi's. Aansluitend op de omgeving is het ook wel goed om die omgeving een beetje in beeld te brengen, want wat we daardoor eigenlijk mogelijk maken is dat je een groot fietsrondje door de hele wijk zou kunnen maken, door eigenlijk de bestaande structuren, door het park aan te sluiten op de nieuwe structuren en daar hopelijk ook rekening mee te houden in de delen die nog te ontwikkelen zijn. In het meer natuurlijke gedeelte aan de Oostkil zou je eventueel ook een wat minder intensief wandelrondje kunnen maken. Tegelijkertijd zie je dat die historische stroom van die Oostkil, die hier loopt, dat die nieuwe wijken daar al nieuwe zijtakken op hebben gemaakt, ook hier in Sterrenburg, en dat wij daar ook – dat is deze – een nieuwe zijtak op zouden kunnen maken, dat je op die manier dat postzegeltje heel goed inbedt in de omgeving. Ik zei al: dat fietsrondje, daar zijn al wel goede voorbeelden van. Onder andere in Utrecht, in het Máximapark. Dat is wel echt een heel ander plan van een heel ander schaalniveau, een heel groot park, maar daar ligt wel één groot lint in, vrij breed, waar mensen op kunnen fietsen, skeeleren, wandelen, waar je echt goed en gezond kan recreëren. Dan hebben we in een volgende stap dat concept nog wat verder verfijnd. Het eerste punt is eigenlijk dat je die hoofdstructuur die we net benoemd hebben, dat we daarvan eigenlijk zeggen: dat moet eigenlijk in zijn geheel een park worden. Doordat je dan vrij lange looproutes en fietsroutes hebt, voelt zo'n park veel groter aan dan dat het eigenlijk is in vierkante meters. Dat moet dan ook die auto-arme groene ruimte zijn. Nou zijn die bouwvelden die daar worden gedefinieerd door dat kruis, die zijn nog aan de grote kant, dus die kunnen we ook nog verder onderverdelen in de juist wat intiemere, kleinschaligere hoven. Ook nog altijd gewoon helemaal groen, zonder verkeer er doorheen, waar mensen gewoon bij de voordeur aan een juist – wat ik al zei – een wat intiemere ruimte wonen. Wat tenslotte ... bestrijden, zodat iedereen daar zijn bouwblok komen, aan de binnenkant van het bouwblok kan parkeren en op die manier naar de woning kan komen. Dan in de laatste set met stappen hebben we eigenlijk verschillende woonbuurten binnen de wijk behouden eigenlijk. Dus het deel wat meer aan de A16, dat is dit gedeelte, dat hebben we Aan de Lanen genoemd. Daar zal wat meer rijbebouwing zijn, een wat formeler ingerichte straat en groenruimte, dus waar de bomen recht staan. In het middengedeelte, tussen de velden, daar woon je iets meer in wat je een buitenwijk zou kunnen noemen, in een referentie aan hoe een stad in schillen is opgebouwd, met vooral tweekaptypologie en waar de bomen en de inrichting van dat groen al wat lossier is. Tenslotte aan de oostkant, daar is eigenlijk ... dicht, daar zijn vooral eenpersoonshuizen en daar woon je echt op een eiland in het groen daar. Die twaalf stappen waar ik zojuist vrij snel doorheen ben gegaan, samen vormen dat eigenlijk het stedenbouwkundig plan voor Amstelwijck Midden. Maar dit is natuurlijk nog een redelijk abstract schema, we hebben dat natuurlijk wel wat verder uitgewerkt tot in detail. Dat is deze proefverkaveling, zou je kunnen zeggen. Daarin zien jullie allerlei

zaken die ik zojuist al heb genoemd, dus dat lint loopt hier doorheen, waarover gefietst kan worden. We zien hier een aantal elektrische deelauto's daar staan, dat punt waar het openbaar vervoer komt. Ik zal u in de rest van de presentatie een aantal van de details, het ... zal ik wat nader toelichten. Eerst eigenlijk de voortuinen van de mensen die toch aan een weg wonen waar auto's overheen rijden, bijvoorbeeld aan de Laan van Londen. We hebben er eigenlijk voor gezorgd dat die huizen die aan de Laan van Londen staan best wel een afstand hebben ten opzichte van waar die laan is, dat ze flink terug liggen, dat ze nog altijd een voortuin krijgen van vijf meter en dat eigenlijk die groenzone tussen hun voortuin en die Laan van Londen, daar willen we wat reliëf in aanleggen wat een beetje gelijk wordt vormgegeven als die nieuwe zijkreek. Doordat dat een klein beetje omhoogloopt, zal dat geluid van die vijftig kilometer per uur-weg van die Laan van Londen net over die voortuinen wat worden gedeflecteerd, waardoor die net weer even wat rustiger wordt en dat je toch ook weer die weer wat geluidsarmere wijk krijgt. Parkeren aan de binnenkant van het bouwblok, heb ik al genoemd. In het groen zien we die elektrische deelauto's staan, daarvoor is het plan om met het bedrijf We Drive Solar samen te gaan werken. Waar het eigenlijk op neerkomt is: op het moment dat je hier een woning koopt, je een aantal jaar een abonnement op een deelauto erbij krijgt. Dat passen ze op meerdere wijken in Utrecht toe, toevallig hier tegenover mijn huis ook en dat betekent niet zozeer dat mensen helemaal geen auto aanschaffen, zeker niet in een wijk met de wat hogere inkomens, maar wat zij wel zien is dat vaak een tweede auto dan in iets van 20 procent van de gevallen niet wordt aangeschaft, zeker op de langere termijn niet. Dus dat is al echt een enorme besparing op de hoeveelheid blik die geparkeerd staat in zo'n wijk en dat heel veel van de verplaatsingen die gedaan worden dan ook ... aan die verduurzaming.

De voorzitter: Even tussendoor, want heel af en toe – ik kom even in beeld, want anders is het ook zo ongezellig – heel af en toe bent u een beetje Robocop, dus dan valt er even wat tekst weg. Ik ga er nog steeds van uit: zolang ik niet in de chat zie dat mensen u helemaal niet meer kunnen volgen, dat het verder niet erg is. Maar wees u zich daarvan bewust.

De heer De Kool: Ik kan er helaas weinig aan veranderen, vrees ik. Ik heb nog niet eerder dat probleem gehad.

De voorzitter: Ik zie hier iemand een tip geven: misschien even de video uit.

De heer De Kool: Ja, zo is ... Kan Boris dan misschien de presentatie delen? Lukt dat, Boris?

De heer Hanjoel: Helaas niet, die heb ik niet op mijn computer staan.

De voorzitter: Nou, we gaan gewoon verder, want het viel op zich wel mee, maar het kan zijn dat u gewoon af en toe eventjes wat minder goed te horen bent. Mocht er iemand van in paniek raken, dan kunnen ze dat altijd nog vragen.

De heer De Kool: Mochten bepaalde delen onduidelijk zijn of dat ik op een gegeven moment helemaal niet meer te verstaan ben, dan zal Boris, dan kan ik in de eerste instantie zelf proberen te beantwoorden en anders gaat Boris dat nog kunnen ...

De voorzitter: Prima. Ik krijg van mijnheer Veldman ook nog de tip dat u ook uw camera kunt uitzetten en dan blijft het beeld denk ik wel staan, zegt hij.

De heer De Kool: We zullen het eens even proberen.

De voorzitter: Daar ben ik dan weer. Dat is dan weer jammer.

De heer De Kool: Dus nu ben ik niet meer te zien op mijn camera, maar alleen nog maar mijn presentatie.

De voorzitter: Yes. Ja, wie weet dat het helpt.

De heer De Kool: Mooi.

De voorzitter: Oké, we gaan verder. Sorry.

De heer De Kool: Dan komen we eigenlijk aan bij een van de mooiste ruimtes van het hele plan – het was een mooi pauzemoment – dat zijn namelijk die lanen van de hoofdas eigenlijk. Dat is een historische structuur en dat zijn die brede lanen waarop dus dat brede fiets-/wandel-/skeeler-/recreatiepad terechtkomt, ook weer met voortuinen van vijf meter. Want daar interessant aan is, is dat, er zit eigenlijk een beetje een conflict in de manier waarop je dat inricht, namelijk dat dat een heel leuk publiek park is, maar tegelijkertijd wonen daar wel mensen aan met hun huis, wat enige privacyzorgen oplevert. Wat we eigenlijk doen is dat we die voortuinen voor die mensen mee-ontwerpen en mee-inrichten, dus dat is onderdeel van dat landschapsplan en dat ze aan de kop van hun voortuin hebben ze nog een eigen stukje stoep waar ze een bankje kunnen plaatsen, waar ze plantenbakken neer kunnen zetten en waar ze kunnen genieten van lekker weer of het groen. Zo zou dat er dan ongeveer uit kunnen komen te zien. Natuurlijk zie je wel vaker van dit soort artist impressions van wijken, maar het verschil met onze wijk is dat van begin af aan die bomen zo volwassen zullen zijn, dat het niet een plaatje is van wat over twintig jaar misschien zo zou kunnen zijn. Binnen die parkachtige ruimte door die hele '...', dus wat meer vlonders aan het water of een jeu de boules-baan, of misschien juist wat meer fitnessparcoursen langs die as, dat behoort allemaal nog tot de uitwerking om dat met meer detail daarin te passen, en natuurlijk ook een heel aantal speelplaatsen om te zorgen dat dat gewoon een goede woonwijk wordt eigenlijk. De woningtypes, dat heb ik eigenlijk ook een beetje toegelicht door te zeggen: er zijn wat meer rijtypologie over het algemeen aan deze kant, over het algemeen twee onder een kap-typologie in dat gedeelte tussen de velden en dat gebied waar je meer op die eilanden in het groen loopt, dat zijn juist wat meer vrijstaande woningen. Die nieuwe zijkreek van de Oostkil, daar hebben we die natte wadi die erin ligt. Een wadi in de klassieke zin van het woord zou een verdiepte kuil zijn eigenlijk die droogvalt op het moment dat er geen regen valt. Het is hier een vrij nat gebied, een van de laagste punt van Dordrecht, dus in dit geval zal die altijd nat staan en zal er ook een

doorstroming in zitten, maar er zit in ieder geval heel veel capaciteit in om bij heftige regenval daar het water op te vangen. Ook hier hebben mensen weer hun eigen stoepje aan die publieke ruimte. Dat zou er ongeveer zo uit kunnen zien. Dan de autostraten, de twee inprikkers. Dat is natuurlijk niet de bedoeling dat dat een of ander achterafweggetje is waar alleen maar achtertuinten aan zitten. Ook dat is eigenlijk vormgegeven als gewoon een hele nette straat, waarbij die mensen ook weer vijf meter voortuin hebben, waarbij er nog voldoende groen is en dan gewoon een normale autoweg waarover gefietst kan worden en waar auto's overheen rijden. Dat water, dat zei ik zojuist, die wadi's zorgen dat daar doorstromend water in is. Maar jullie zien hier in het magenta ook wel een van de andere belangrijke punten, dat alle inrichtingselementen die energie verbruiken in de openbare ruimte, dat we gaan zorgen dat die op zonne-energie, of op in ieder geval duurzaam opgewekte energie werken. Dus ook de pompen die, wanneer nodig, het water uit het wat diepere poldertje wat dit is, omhoog zullen pompen, die zullen ook op zonne-energie werken. Dan is er natuurlijk een heel breed pakket aan duurzaamheidsmaatregelen, ik heb ... en dat we die openbare ruimte op zonne-energie laten werken, maar dat ook alle woningen super energieneutraal zijn. Wat ook nog wel, ik zal ze niet allemaal noemen nu, maar wat ook nog wel interessant is, is de energiecoach, zodat mensen die dan een hele duurzame woning kopen ook leren hoe ze die woning duurzaam gebruiken, of in ieder geval daar een soort handleiding bij krijgen. Want in dat gebruik van een duurzame woning, daar zit vaak ook nog een hele grote winst, merken we in de praktijk. Niet alleen een duurzame leefomgeving, maar ook een hele gezonde leefomgeving. Ook hier zijn een heel aantal punten al van genoemd. Wat interessant is, is die vliegroutes en die vervangende vliegroutes van die vleermuizen. Daar zijn natuurlijk al, zeker in het kader van het bestemmingsplan, zijn er een aantal onderzoeken naar gedaan. Wat we eigenlijk, waar we het geluk mee hebben zou je kunnen zeggen is dat doordat we uitgaan van de bestaande groenstructuur we op heel veel plekken eigenlijk ook die huidige foerageergebouwen gewoon behouden door de manier waarop we dat plan hebben opgezet. We gaan nog wel een stapje verder, want het is natuurlijk wat anders dat zo'n vleermuis over een sportveld vliegt in plaats van over een woonblok, dat we een aantal woonblokken hebben benoemd, die liggen eigenlijk op strategische plekken in dat plan, op de hoekpunten binnen de belangrijke assen, waar we extra inspanningen gaan doen in de architectuur om te zorgen dat die de biodiversiteit ook ondersteunen. Daarbij kun je denken aan groene gevels of groene daken, of aan ingebouwde nestelkasten. In die biodiversiteit wordt dat ook direct meegenomen in de bebouwing daarvan. Het hele pakket aan maatregelen voor die gezonde leefomgeving past niet eens op één slide. Ik stel voor dat, mocht u hier vragen over hebben, dat jullie die zo meteen stellen. Een aantal zijn ook al genoemd, zoals die fietsroutes. Of dat, als je er later nog vragen over hebt, gewoon nalezen in het stedenbouwkundig plan. Ik eindig toch weer met de plankaart, omdat het hopelijk voor jullie nog weer net een stapje duidelijk is geworden hoe dit allemaal in elkaar zit. Ik bedank jullie voor de aandacht en ik kijk ernaar uit om er nog even verdere vragen over te beantwoorden.

De voorzitter: Helemaal goed. U kunt ook uw camera weer aanzetten, want we hebben gemerkt dat het niet helemaal heeft geholpen. Een beetje maar. Als ik maar dubbel uit beeld ga, dan vind ik het best, ik ben breed genoeg van mezelf. Even kijken. Ik heb

gezien dat mevrouw Van den Bergh de eerste was die een vraag heeft, dus die ga ik daarvoor de gelegenheid geven. Gaat uw gang, mevrouw Van den Bergh.

Mevrouw Van den Bergh: Prima, voorzitter. Ten eerste even een algemene opmerking dat ik het heel bijzonder vind en heel goed dat er strategische woonblokken komen, of in ieder geval drie, met groene gevels en groene daken. Daarvoor dank, misschien heeft ze nog wel meer gelegenheid daarvoor.

De heer De Kool: Dat zijn voorbeelden, hè? Er moeten kleine ...

Mevrouw Van den Bergh: ... wat ...

De heer De Kool: ... de uitwerking.

Mevrouw Van den Bergh: ... dit gaat worden, dan steunen wij dat van harte. De vraag die we hadden is: hoe staat het met het kunstwerk van de heer Hans Petri, die fonteinen in het hele gebied? Is daar plek voor, wordt daar plek voor gereserveerd, of gaat dat verplaatst worden? Ik heb daar niets van kunnen terugvinden. Zegt u het überhaupt wat?

De heer De Kool: Wij zijn ze nog niet tegengekomen, dus in zijn algemeenheid kan ik wel zeggen dat er, er zit heel veel openbare ruimte in dat plan en er zijn zeker een aantal plekjes die ik zo weet waar een kunstwerk juist een hele verbetering zou zijn van die ruimte. Dus er is ruimte voor als er kunstwerken zijn die daar geplaatst moeten worden.

Mevrouw Van den Bergh: Nou, het punt is ...

De voorzitter: Even, mevrouw Van den Bergh, mijnheer Burggraaf zit namelijk in beeld en volgens mij wil hij er wat over zeggen. Gaat uw gang.

De heer Burggraaf: Ik zie dat ik wat in het donker zit, maar goed, ik zal zo wel even een wat lichtere plek opzoeken. De Petri-fonteinen vallen buiten het plangebied van dit voorstel, dus daar kunnen we het bij het bestemmingsplan nog wel over hebben.

Mevrouw Van den Bergh: Oké, bedankt.

De voorzitter: Oké. Dat was hem, mevrouw Van den Bergh?

Mevrouw Van den Bergh: Ja, dat was hem.

De voorzitter: Oké. Is er verder iemand van de commissieleden die een vraag heeft naar aanleiding van de presentatie? Mijnheer Veldman.

De heer Veldman: Voorzitter, dank. Ik ben, eventjes vooraf, hartelijk dank en ook onder de indruk van het verhaal. Ik probeer dan altijd ook even te refereren aan wat we kennen. Nou zullen ontwikkelaars natuurlijk zeggen: er wordt iets gebouwd wat beter is dan alles wat we kennen. Maar dan toch even gewoon over die verhouding 60/40. Ik

weet niet hoe goed u thuis bent in het Dordtse, maar is er een wijk waarvan u zegt: dat is ongeveer de verhouding waar u dan aan moet denken, wat het wordt? Dat zou mij wel helpen.

De heer De Kool: Is het een vraag voor mij?

De heer Veldman: Nou ja, het is een vraag aan degene die hem kan beantwoorden.

De heer Hanjoel: David, of heer Veldman, gaat het dan om de verhouding 40 procent groenblauw en 60 procent stedelijk, bedoelt u dat?

De heer Veldman: Ja, ik meende dat te horen, maar het kan zijn dat ik dat gewoon verkeerd heb gehoord.

De heer Hanjoel: Dat klopt inderdaad, dat heeft u goed gehoord. David, ik ben niet zo bekend in de gemeente Dordrecht dat ik zo een wijk kan oplepelen die dat heeft. Weet jij dat misschien?

De heer De Kool: Ik heb twintig jaar van mijn leven in Dordrecht gewoond, dus ik zit diep na te denken, maar ik weet natuurlijk niet alle verhoudingen van het groen in die wijken. Ik kan er zo geen eentje noemen eigenlijk, die dat heeft, eerlijk gezegd.

De voorzitter: Zuidhoven?

De heer De Kool: Ik denk dat we het antwoord even schuldig moet blijven. Maar het is vrij veel, want het zijn niet alleen dat 40 procent van het gebied park is, maar het is echt daadwerkelijk groen en water, dus als er een voetpad in ligt tellen we die niet eens mee. Als je dan 40 procent van die 16,8 hectare neemt, dan heb je echt heel veel groenruimte die daartussen zit.

De voorzitter: Oké.

De heer Veldman: Dank. Ik vraag het namelijk met reden, omdat je tegenwoordig toch wel een heel veel nieuwbouwwijken ziet dat huizen uiteindelijk toch behoorlijk dicht op elkaar zijn beland, met kleine kavels en helaas ook weinig openbaar groen. Met openbaar groen zit het in dit plan volgens mij wel snor. Over de kavelgrootte, daar zag ik niet één, twee, drie iets over terug, dus dat was gewoon waar de vraag vandaan kwam.

De voorzitter: Oké, dank u wel, mijnheer Veldman. Mevrouw Kruger heeft nog een poging gedaan om Sterrenburg erin te gooien? Maar Sterrenburg, daar ken ik ook stukken waren alleen maar steen staat zo ongeveer, dus we laten ons daar t.z.t. nog over verrassen. Mijnheer Kleinpaste, u heeft ook nog een vraag?

De heer Kleinpaste: Dank u wel, voorzitter. Ik hoorde de presentatie van dit plan – overigens een indrukwekkende presentatie zeker – zeggen dat het zo fijn was dat ze het vandaag konden doen, dat ze ook de sprekers en omwonenden konden aanhoren en dat konden meenemen. Mijn vraag is of de mensen die de prestatie hebben verzorgd

ook zouden kunnen aangeven of ze de zorg van de sprekers herkenden en op welk punt in dit plan daar wellicht al aan tegemoet gekomen wordt?

De heer De Kool: Kan ik daarop antwoorden, voorzitter?

De voorzitter: Ja hoor, gaat uw gang.

De heer De Kool: Mooi. Ik denk dat voor een groot deel dat er wel een aantal punten zijn waarop we tegemoet komen aan die zorgen inderdaad. Dat zit met name in het feit dat er eigenlijk twee rondjes, wandel- en fietsrondjes, mogelijk zouden kunnen zijn. Een wat kleiner rondje wat echt vrij dicht om de Dordtse Hout heen zit en een wat groter rondje wat echt door het Weizigtpark heen loopt. Sorry, ik noem het verkeerde park, excuses daarvoor.

De voorzitter: Wielwijkpark.

De heer De Kool: Juist, Wielwijkpark. Eigenlijk hebben we ervoor gekozen om juist dat grote rondje, wat dus wat verder ligt van die bewoners met zorgen, om te zorgen dat dat juist het intensieve rondje is en waar een breed fietspad ligt en waar – ik heb het al een paar keer gezegd – waar gefietst, gerend, gejogd, geskeelerd op wordt. Juist dat dat kleinere rondje, dat dat juist een wat natuurlijker rondje is wat veel minder intensief gebruikt zou moeten gaan worden.

De heer Hanjoel: Misschien ter aanvulling daarop, als ik zo vrij mag zijn.

De heer De Kool: Ga je gang.

De voorzitter: Natuurlijk.

De heer Hanjoel: Als ik goed heb geluisterd naar de inspraak van de mensen, laten we zeggen de omwonenden, op het bestemmingsplan van Amstelveen als bestemmingsplan, hoorde ik een aantal keer terugkomen de natuur van rondom de Oostkil, en dan met name dacht ik te horen vanuit de Dordtse Hout bezien. Even kijken, en eigenlijk, laten we zeggen, de flora- en faunakwaliteiten die aanwezig zijn, dat die door de nieuwbouwontwikkeling onder druk zouden komen te staan. Dat is wat ik er in ieder geval uit heb gedestilleerd. Misschien is het goed om heel even nog terug te gaan naar de presentatie. David, zou jij die nog één keer kunnen delen naar die laatste plankaart die waarschijnlijk nog openstaat? Omdat we die bestaande groenstructuren bijna één op één overnemen, met name aan de zijde van de Dordtse Hout, kunnen we in ieder geval zeggen dat we die groenstructuren in stand houden. Het is onze doelstelling om dat te verbeteren en te versterken, zodat er een aangename route ontstaat om te kunnen wandelen bijvoorbeeld daar aan het water. Beantwoordt dat enigszins uw vraag?

De heer Kleinpaste: Ja, dat beantwoordt zeker enigszins mijn vraag, dus hartelijk dank daarvoor. Dan gaan we er rustig verder over nadenken hoe we daar onze reactie op voorbereiden.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Voorzitter, dank u wel. Heren, bedankt voor dit prachtige plan. Het heeft me aangenaam verrast. Zeker ook het bouwen in het groen, zoals u net ook al zei, er wordt rekening gehouden met de bestaande groenstructuren. Ik was ook heel erg verrast door het plan, dat innovatieve idee over de auto's, de leenauto's, huurauto's, de deelauto's heeft u het genoemd. Is er ook nog iets waar ik dat verder kan terugvinden? Want we kennen natuurlijk allemaal de Greenwheels, maar dit is denk ik iets heel anders. Ik vond het wel een prachtig idee: je koopt en huis en je krijgt er een abonnement voor een auto te gebruiken bij. Het is bijna zo: je koopt een televisie en je krijgt er ook iets bij en dat soort dingen. Dus kunt u me er heel kort iets meer over vertellen, wat er nog meer mogelijk is daarbij?

De heer Hanjoel: Ja, absoluut. Het is eigenlijk deelmobiliteit en dat zijn met name inderdaad elektrische auto's. Het mooie daarvan is dat het mogelijk is om op een aantal plekken in de wijk zo'n deelauto neer te zetten om mensen inderdaad te ontmoedigen om een tweede auto te nemen, of de tweede auto te verkopen, van de hand te doen. Met een abonnementsvorm waarin wij dus ook als ontwikkelaar een soort stimuleringspakket zouden kunnen afnemen voor de eerste jaren om bewoners te bemoedigen om gebruik te maken van die deelauto's, waardoor de parkeerdruk op het gebied verlaagt. Als dat een positieve ervaring is voor die mensen, dan zullen ze dat waarschijnlijk blijven gebruiken, dus dat komt in ieder geval de plankwaliteit ten goede. Er zijn een aantal aanbieders met dit soort producten natuurlijk in de markt. Dat is best wel een snelgroeiende markt, dus we hebben dit ruim een jaar geleden bedacht met We Drive Solar en dat is nog steeds een super goede partij. Maar er zijn inmiddels ook partijen die bijvoorbeeld elektrische fietsen aanbieden, van die bakfietsen, die gaan nog net een stapje verder. Dus even los van We Drive Solar als bedrijf, we gaan zien hoe dat we dat gaan laten landen. Ik denk, als u op de website kijkt van bijvoorbeeld zo'n partij die ik net noemde, dan staat daar nog meer tekst en uitleg. Ik kan er nog heel veel meer over vertellen, maar misschien is dit voldoende voor op dit moment.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Anders dan gaan we denken dat u aandelen heeft. Mijnheer Noldus heeft ook nog een vraag.

De heer Noldus: Voorzitter, dank u wel. Mooi in het verlengde van de vorige vraag, zou ik bijna zeggen, want mooi inderdaad, dat autodeelconcept. Ziet er mooi uit, mooie toevoeging, denk ik. Maar mijn vraag gaat met name over het parkeren dat voorzien is. We hebben daar, kort heeft u daar een afbeelding van laten zien, maar wat mij niet helemaal duidelijk was: we zien een aantal rode stippen in de afbeelding op pagina 16 in de presentatie, of dit inderdaad de beoogde parkeerplaatsen dan zijn? Als vervolgvraag daarbij hoe uw ervaring en beeld is bij het aantal parkeerplaatsen in dit plan in verhouding tot het aantal te realiseren woningen? We zien dat het voldoet aan de normen, maar wat is uw beeld en ervaring bij het praktijkgehalte van de wensen die toch in zo'n wijk zullen ontstaan?

De heer De Kool: Misschien even eerst een uitleg, een iets langere uitleg, want om de presentatie niet te lang te laten duren heb ik er niet heel lang bij stil gestaan. Wat u in de bouwblokken ziet, dat zijn eigenlijk alle parkeerplaatsen in ... ruimte. Geel zijn de mensen die een parkeerplaats op hun eigen terrein hebben, dat zie je natuurlijk steeds

meer bij vrijstaande woningen en wat minder bij rijwoningen. Dan in het wat donkerder rood, wat meer in de openbare ruimte parkeerplekken voor bezoekers die dan juist niet in die groene hoofdstructuur zitten. Dat is eventjes de basisuitleg. Ben ik nog wel goed te verstaan? Ja? Oké. Dan de parkeerverhouding: ik denk dat er best wel een moderne parkeerverhouding is eigenlijk, die de gemeente heeft aangehouden. Hij is niet zo hoog meer als dat hij misschien twintig of dertig jaar geleden was, maar we zien ook wel dat autogebruik vermindert en met name als je die deelmobiliteitssystemen toepast. Er zit nog wel enige flexibiliteit ook in het plan om het bij te stellen. Dus mocht er nou minder parkeren gebruikt worden omdat we nu in het plan hebben gemaakt in ieder geval, dan kan je zo'n binnenkant van een bouwblok kun je natuurlijk altijd iets anders mee doen. Dat is een vrij klassieke opgave binnen de stedenbouw. Het zou een groen plantsoentje kunnen zijn voor de bewoners, grotere tuinen voor de bewoners, of misschien zelfs voor de verdichtingsopgave met een patiowoning, dat is best wel een leuke opgave. Andersom zou er ook natuurlijk nog wat meer parkeren nodig kunnen zijn, je weet maar nooit welke kant het uitgaat. Dan zit er, je ziet ook wel dat het niet maximaal is gevuld met parkeren hierbinnen, dus daar zou ook nog wel enige verdichting in mogelijk zijn. Dat is mijn antwoord. Beantwoordt dat uw vraag?

De heer Noldus: Helder. Ja, dus bijstelling zowel naar boven als naar beneden is nog binnen het plan mogelijk?

De heer De Kool: Ja, in het stedenbouwkundig plan kan dat.

De heer Noldus: Oké, perfect. Dank u wel.

De voorzitter: Yes. Dat was het, mijnheer Noldus?

De heer Noldus: Ja, zeker. Dank u.

De voorzitter: Oké. Dan gaan we over naar mijnheer Schalken en ja, mijnheer Kleinpaste, ik denk dat ook uw verbinding wellicht iets hapert, want wij hebben hier allemaal relatief weinig last van. Dus wij kunnen de heer De Kool nog aardig volgen. Maar goed, ik hoop dat dat bij u ook nog zo is. Mijnheer Schalken, gaat uw gang.

De heer Schalken-den Hartog: Voorzitter, dank u wel. Ook allereerst dank aan de sprekers voor de presentatie, het ziet er mooi uit. Een van de sprekers op het vorige onderwerp gaf iets aan over wellicht de zorg rondom hangjongeren en in de presentatie zagen we ook voorbijkomen dat er speelplekken worden gerealiseerd. Gaat u ook echt speelplekken realiseren voor de verschillende leeftijdscategorieën, om te voorkomen dat bepaalde leeftijdscategorieën in groepjes bij elkaar hangen waar je ze nou het liefst niet zou willen hebben? Dat was mijn vraag.

De heer De Kool: We wonen in Nederland, dus zijn daar allemaal normen voor die jullie hier eigenlijk afgebeeld zien. We realiseren hier ook een speelplaats tot aan twaalf jaar, waarbij dus een cirkel van 400 meter geldt. Ik denk dat jongeren tot twaalf jaar misschien nog niet de grootste overlast zullen veroorzaken. Voor de speelplekken voor de jongeren categorie nog eentje hoger, dan ga je naar nog een grotere cirkel en als we

die binnen dit plangebied zouden maken, dan zou je ook nog een heel stuk van de snelweg en van het bedrijventerrein hiernaast verzorgen en van het bedrijventerrein hieronder. Dus wij denken dat die op een andere plek zou moeten komen binnen het hele plan van Amstelwijck. Maar daarover is nog wel nader overleg nodig met de gemeente.

De voorzitter: Oké. Mijnheer Schalken, voldoende zo?

De heer Schalken-den Hartog: Ja, dank u wel, maar ik ben daar wel inderdaad nieuwsgierig naar. Zeker ook omdat de insprekers bij het vorige onderwerp dit ook aanhaalden.

De voorzitter: Ja, oké. Maar u heeft er verder nu geen vraag extra over?

De heer Schalken-den Hartog: Nee, voorzitter, dank u wel. Voor nu genoeg.

De voorzitter: Oké, prima. Is er verder nog iemand die een vraag heeft? Ik zie niks meer in de chat. Nu kan het nog. Mijnheer Veldman.

De heer Veldman: Voorzitter, de vraag die toch wel gesteld moet worden – want de inleiding begon er ook over – dat is toch nog even het geluid in deze complexe hoek. In de stukken staat niet alleen binnenshuis een fijnere geluidsbeleving, dus neem ik aan zo min mogelijk geluid, maar ook daarbuiten. Dus ik was eigenlijk nog wel benieuwd naar wat nadere toelichting op dat punt.

De heer De Kool: Ja, die kan ik wel geven. Dat is ook een superbelangrijk punt natuurlijk. Het doel van het plan is ook dat het geluidconcept hebben ... mogelijk zou moeten opvangen. De gemeente heeft al hier een geluidswal geprojecteerd en wat wij voor hebben gesteld is om daar een extra suskast op te monteren. Dat is een redelijk nieuw en innovatief product, die ook weer het geluidsniveau voor de woningen hier nog iets verder zal dempen. Daarnaast zie je dat we de bouwblokken die het dichtste bij zitten aan die snelweg, dat zijn elke keer bouwblokken die gesloten zijn en een gesloten hoek hebben, waardoor ze in zichzelf ook als een extra laag van geluidsbescherming werken, waardoor je de achtertuin van die woningen alweer een heel stuk rustiger is, maar dat ze ook wel weer geluid afvangen voor een heel stuk terug. Wat ik al wel verteld heb is dat we daar op die groenstrook die er ligt ook nog aanvullende maatregelen nemen. Waar we ons nog een beetje zorgen over maken, nu begin ik misschien iets te presenteren wat niet eens in deze prestatie thuishoort, is hoe dat aan de onderkant zit. Maar dat gaan we nog verder bestuderen.

De heer Hanjoel: Misschien ter aanvulling, als ik zo vrij mag zijn. Er loopt vanuit de gemeente Dordrecht een tender om die geluidsschermen te realiseren. Dat is inderdaad aan de A16, aan de linkerkant van het plangebied, maar ook aan het spoor, de N3, aan de rechterkant van het plangebied. Die tender staat in de steigers, zo heb ik mij laten vertellen. Als ontwikkelcombinatie is het er ons erg aan gelegen om hier een prettig woonklimaat te kunnen realiseren, zowel buiten als binnen. Om allerlei bouwkundige maatregelen, want David al aangaf, te voorkomen zouden wij inderdaad mee willen

betalen als ontwikkelcombinatie aan de verbetering van het geluidsscherm middels bijvoorbeeld inderdaad die innovatieve oplossing om extra geluid te reduceren voor Amstelveen.

De voorzitter: Mijnheer Veldman, wat vindt u ervan?

De heer Veldman: Ik vind het een helder antwoord, dank. Laten we hopen dat de techniek ons redt.

De voorzitter: Altijd, toch? Uiteindelijk. Oké, ik zie verder niemand ...

De heer Veldman: Nou, daar moeten we nog maar eens over in discussie dan.

De voorzitter: Ja, graag. Even kijken, want ik zie verder helemaal niet meer iemand die zich gemeld heeft in de chat, die nog vragen heeft. Ook bij u ga ik ervan uit dat, mocht er nog iets zijn, dat eventueel mensen contact op kunnen nemen, al is het eventueel via de griffie. Maar goed, daar gaan we wel uitkomen. Dank voor zover. Ik ga verder geen inhoudelijke mening erover geven, dat is nu niet van belang verder. Maar nogmaals, wij weten jullie te vinden. Dus heel erg bedankt voor jullie aanwezigheid.

De heer Hanjoel: Dank u.

De heer De Kool: Dank u. Tot ziens.

10. Rondvraag

De voorzitter: Dan gaan wij als commissie over naar punt 10 en dat is de rondvraag. Iemand? Toen bleef het heel stil in de chat. Dat is mooi dan.

11. Sluiting

De voorzitter: Dan gaan we over naar punt 11 en dat is de sluiting. Ik wens u nog een fijne avond. Tot ziens.

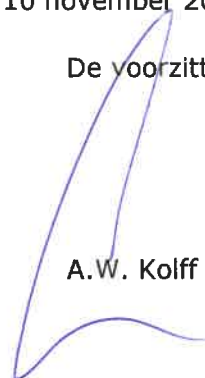
Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 10 november 2020.

De griffier,

A.E.T. Wepster

De voorzitter,

A.W. Kolff